

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

12 март 2020 година *

„Държавни помощи — Помощи, предоставени от Испания в полза на някои професионални футболни клубове — Гаранция — Решение, което обявява помощите за несъвместими с вътрешния пазар — Предимство — Предприятие в затруднение — Критерий за частния инвеститор — Насоки за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение — Размер на помощта — Получател на помощта — Принцип на недопускане на дискриминация — Задължение за мотивиране“

По дело T-732/16

Valencia Club de Fútbol, SAD, установен във Валенсия (Испания), представляван от J. García-Gallardo Gil-Fournier, G. Cabrera López и D. López Rus, avocats,

жалбоподател,

подпомаган от

Кралство Испания, представлявано от J. García-Valdecasas Dorrego и J. Ruiz Sánchez, в качеството на представители,

встъпила страна,

срещу

Европейска комисия, представлявана от G. Luengo, B. Stromsky и P. Němečková, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2017/365 на Комисията от 4 юли 2016 година относно държав[н]а помощ SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), приведена в действие от Испания в полза на Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva и Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (ОВ L 55, 2017 г., стр. 12),

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: Н. Kanninen (докладчик), председател, J. Schwarcz и С. Piipoulos, съдии,

секретар: J. Palacio González, главен администратор,

* Език на производството: испански.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 март 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателят, Valencia Club de Fútbol, SAD, е професионален футболен клуб със седалище във Валенсия, Испания.
- 2 Fundacion Valencia е организация с нестопанска цел, чиято учредителна цел е да поддържа, разпространява и насърчава свързаните със спорта, културните и социалните аспекти на жалбоподателя и връзката между него и привържениците му.
- 3 На 5 ноември 2009 г. Instituto Valenciano de Finanzas (наричан по-нататък „IVF“), финансовата институция на Generalitat Valenciana (автономна област Валенсия, Испания), е предоставил на Fundación Valencia гаранция за банков заем в размер на 75 милиона евро от Bancaja (понастоящем Bankia), с който Fundación Valencia придобива 70,6 % от акциите на жалбоподателя.
- 4 Гаранцията е покривала 100 % от главницата на заема, плюс лихви и разходи по гарантираната трансакция. В замяна на това Fundacion Valencia е трябвало да плаща годишна гаранционна премия от 0,5 % в полза на IVF. Като насрещна гаранция IVF е получил втори по ред залог върху акциите на жалбоподателя, придобити от Fundacion Valencia. Срокът на пораждащия гаранцията заем е бил шест години. Лихвата по пораждащия гаранцията заем е била най-напред 6 %, през първата година, след това едногодишен „Euro Interbank Offered Rate“ (Euribor) плюс 3,5 % марж, при минимална лихва от 6 %. Освен това е била наложена 1 % такса ангажимент. Графикът на плащане е предвиждал погасителна вноска за лихвата, считано от август 2010 г., и погасяване на главницата на два транша по 37,5 милиона евро, съответно на 26 август 2014 г. и на 26 август 2015 г. Предвидено е било гарантираното погасяване на заема (главница и лихва) да се финансира с продажбата на акциите на жалбоподателя, придобити от Fundacion Valencia.
- 5 На 10 ноември 2010 г. IVF увеличава своята гаранция за Fundacion Valencia с 6 милиона евро, за да се покрие увеличение със същия размер на вече предоставения заем от Bankia, чиято цел е била плащането на просрочени главница, лихви и разходи, произтичащи от неизпълнението на задължението за плащане на лихви от 26 август 2010 г. по гарантирания заем. В резултат на това увеличение първоначалният график за плащане е бил променен и е предвиждал погасявания в размер на 40,5 милиона евро на 26 август 2014 г. и 40,5 милиона евро на 26 август 2015 г. Лихвеният процент по заема е останал същият.
- 6 След като е информирана за наличието на предполагаеми държавни помощи, предоставени от автономна област Валенсия под формата на гаранции по банков заем в полза на Elche Club de Fútbol, SAD, на Hercules Club de Fútbol, SAD и на жалбоподателя, на 8 април 2013 г. Европейската комисия приканва Кралство Испания да представи коментарите си по тази информация. То ѝ отговаря на 27 май и на 3 юни 2013 г.
- 7 С писмо от 18 декември 2013 г. Комисията уведомява Кралство Испания за решението си да открие официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС. С писмо от 10 февруари 2014 г. Кралство Испания представя коментарите си по решението за откриване.

- 8 В хода на официалната процедура по разследване Комисията получава коментари и сведения от Кралство Испания, IVF, Liga Nacional de Fútbol Profesional (наричана по-нататък „LFP“), жалбоподателя и Fundacion Valencia.
- 9 С Решение (ЕС) 2017/365 от 4 юли 2016 година относно държа[в]на помощ SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), приведена в действие от Испания в полза на Valencia Club de Fútbol, SAD, Hércules Club de Fútbol, SAD и Elche Club de Fútbol, SAD (ОВ L 55, 2017 г., стр. 12, наричано по-нататък „обжалваното решение“), Комисията установява, че държавната гаранция, предоставена от IVF на 5 ноември 2009 г. във връзка с банков заем, отпуснат на Fundación Valencia с цел записването на акции на жалбоподателя в рамките на увеличението на капитала, за което последният е взел решение (наричано по-нататък „мярка 1“), както и увеличението на гаранцията, за което е взето решение на 10 ноември 2010 г. (наричано по-нататък „мярка 4“) (наричани по-нататък общо „разглежданите мерки“), са помощи, които са незаконни и несъвместими с вътрешния пазар, в размер съответно на 19 193 000 EUR и на 1 188 000 EUR (член 1). Като последица от това Комисията разпорежда на Кралство Испания да възстанови посочените помощи от жалбоподателя (член 2), като възстановяването е трябвало да се извърши „незабавно и ефективно“ (член 3).
- 10 В обжалваното решение, на първо място, Комисията приема, че разглежданите мерки, предоставени от IVF, използват държавни ресурси и отговорност за тях носи Кралство Испания. На второ място, според нея получател на помощите бил жалбоподателят, а не Fundacion Valencia, която е действала като финансова трансмисия, с оглед по-специално на целта на разглежданите мерки, които трябвало да улеснят финансирането на увеличението на капитала на жалбоподателя. Към момента на предоставяне на разглежданите мерки обаче жалбоподателят бил във финансовото положение на предприятие в затруднение по смисъла на точка 10, буква а) или на точка 11 от Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ С 244, 2004 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 187, наричани по-нататък „Насоките за оздравяване и реструктуриране“). От гледна точка на критериите, определени в Известието ѝ относно прилагането на членове [107 ДФЕС] и [108 ДФЕС] по отношение на държавните помощи под формата на гаранции (ОВ С 155, 2008 г., стр. 10, наричано по-нататък „Известието относно гаранциите“), и като се отчита финансовото положение на жалбоподателя, както и условията на държавната гаранция, от която той се е ползвал, Комисията стига до заключението за наличие на недължимо предимство, което е можело да наруши или да заплаши да наруши конкуренцията и да засегне търговията между държавите членки. Освен това в обжалваното решение Комисията измерва количествено твърдения за отпуснат на жалбоподателя размер на помощта, като се основава на референтния лихвен процент, приложим съгласно нейното Съобщение относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтони лихвени проценти (ОВ С 14, 2008 г., стр. 6, наричано по-нататък „Съобщението относно референтните лихвени проценти“), поради липсата на съдържателно сравнение въз основа на сходни сделки на пазара. При количественото определяне на спорната помощ Комисията приема, че стойността на акциите на жалбоподателя, дадени в залог на IVF като насрещна гаранция, е почти нулева. Накрая, Комисията приема в обжалваното решение, че спорната помощ е несъвместима с вътрешния пазар, по-специално от гледна точка на принципите и условията, установени в Насоките за оздравяване и реструктуриране. В тази насока Комисията отбелязва, че планът за жизнеспособност на жалбоподателя от 2009 г. е недостатъчно пълен, за да даде възможност за възстановяването на жизнеспособността в рамките на разумен срок.

Производство и искания на страните

- 11 На 20 октомври 2016 г. жалбоподателят подава жалба в секретариата на Общия съд.

- 12 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на 28 октомври 2016 г., жалбоподателят иска образуването на обезпечително производство с цел спиране на изпълнението на членове 3 и 4 от обжалваното решение, доколкото там Комисията разпорежда той да възстанови твърдените за отпуснати държавни помощи.
- 13 Комисията депозира писмената си защита в секретариата на Общия съд на 24 януари 2017 г.
- 14 С определение от 23 март 2017 г. председателят на четвърти състав на Общия съд допуска встъпването на Кралство Испания в подкрепа на исканията на жалбоподателя.
- 15 На 29 март 2017 г. жалбоподателят подава писмена реплика в секретариата на Общия съд.
- 16 На 2 юни 2017 г. Кралство Испания представя в секретариата на Общия съд своето изявление при встъпване.
- 17 На 19 юни 2017 г. Комисията подава писмена дуплика в секретариата на Общия съд.
- 18 С актове, подадени в секретариата на Общия съд на 1 февруари, 15 февруари, 5 април и 27 юни 2017 г., жалбоподателят моли по отношение на Кралство Испания да се осигури поверително третиране на някои части от жалбата, от писмената защита, от писмената реплика и от писмената дуплика. Кралство Испания не е направило възражения срещу исканията за поверително третиране.
- 19 Съответно на 14 и 17 юли 2017 г. Комисията и жалбоподателят представят в секретариата на Общия съд становищата си по изявлението при встъпване.
- 20 С определение от 22 март 2018 г., Valencia Club de Fútbol/Комисия (Т-732/16 R, непубликувано, EU:T:2018:171), потвърдено след обжалване (определение от 22 ноември 2018 г., Valencia Club de Fútbol/Комисия, С-315/18 P(R), EU:C:2018:951), председателят на Общия съд отхвърля молбата за допускане на обезпечение и не се произнася по съдебните разноски.
- 21 С определения от 26 април 2018 г., Valencia Club de Fútbol/Комисия (Т-732/16, непубликувано, EU:T:2018:237), от 26 април 2018 г., Valencia Club de Fútbol/Комисия (Т-732/16, непубликувано, EU:T:2018:238), и от 26 април 2018 г., Valencia Club de Fútbol/Комисия (Т-732/16, непубликувано, EU:T:2018:239), председателят на четвърти състав отхвърля молбите за встъпване на Fundació Valencia, на LFP и на Bankia.
- 22 С писмо от 25 май 2018 г. жалбоподателят посочва, че желае да бъде изслушан в съдебното заседание.
- 23 С писма на секретариата на Общия съд от 5 февруари 2019 г. Общият съд поставя писмени въпроси на всички страни в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от процедурния му правилник, на които въпроси тези страни дават отговор на 20 февруари 2019 г.
- 24 Жалбоподателят моли Общия съд:
 - да отмени обжалваното решение в частта, която се отнася до него,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 25 Комисията моли Общия съд:
 - да отхвърли жалбата като неоснователна,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

26 Кралство Испания моли Общия съд:

– да уважи жалбата и да отмени обжалваното решение,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По допустимостта на жалбата, доколкото тя препраща към приложение А.2

27 Комисията твърди, че жалбата препраща общо към доклада на упълномощените от жалбоподателя консултанти, приложен към жалбата като приложение А.2.

28 Съгласно постоянната съдебна практика, за да е допустима жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които тя се основава, да следват поне в обобщена форма, но съгласувано и разбираемо от текста на самата жалба. Обстоятелствената част на жалбата може да бъде обоснована и допълнена по конкретни пунктове с препращане към определени пасажии от приложения към нея документи, но общото препращане към други писмени изявления, дори те да са приложения към жалбата, не може да отстрани липсата на съществените правни доводи, които съгласно член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към производството пред Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, и на член 76, буква г) от Процедурния правилник, трябва да се съдържат в жалбата. Приложенията могат да се вземат предвид само доколкото обосновават или допълват основания или доводи, изрично посочени от жалбоподателите в текста на писмените им изявления, и доколкото е възможно с точност да се определи кои са съдържащите се в тях обстоятелства, които обосновават или допълват посочените основания или доводи (вж. решение от 13 декември 2018 г., Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия, T-53/16, обжалвано, EU:T:2018:943, т. 379 и цитираната съдебна практика).

29 В настоящия случай следва да се посочи, че жалбата, която съвсем не препраща общо към приложение А.2, систематично идентифицира — в случаите, когато се говори за това приложение — конкретната точка/точки от него, които допълват или обосновават изложения в жалбата довод. Освен това на много места в обстоятелствената част от жалбата са възпроизведени цели откъси от приложението. Ето защо следва да се приеме, че обратно на твърдяното от Комисията, жалбоподателят не препраща общо към приложение А.2, и че следователно в тази насока жалбата е допустима.

По допустимостта на доводите, развити в приложение А.2

30 Според Комисията приложение А.2 е недопустимо, защото съдържа доводи, които не били възпроизведени в жалбата.

31 От прегледа на приложение А.2 следва, че развитите там доводи вече са били изрично изложени в обстоятелствената част на жалбата. Освен това Комисията не е идентифицирала доводите, които според нея се съдържат в посоченото приложение, но не са били посочени в обстоятелствената част на жалбата.

32 Следователно възражението за недопустимост, направено от Комисията срещу развитите в приложение А.2 доводи, трябва да бъде отхвърлено.

По допустимостта на твърдението за наличието на осмото основание, с което се твърди неизпълнение на задължението за мотивиране

- 33 Според жалбоподателя от съображенията, изложени в основания от първо до седмо, следва, че в обжалваното решение липсват мотиви, що се отнася до съществени аспекти на преценката относно съществуването на помощ и нейната несъвместимост.
- 34 На въпроса на Общия съд, отправен в съдебното заседание, дали са спазени изискванията за яснота и точност, които произтичат от член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и от член 76, буква г) от Процедурния правилник, при излагането на настоящото основание жалбоподателят по същество посочи, че е искал изявлението му да бъде сбито, като с препращането към останалите основания в жалбата идентифицира седем пункта, които според него сочат за липса на мотиви.
- 35 Общият съд установява, че в настоящия случай жалбоподателят като цяло просто повтаря съображенията в основата на останалите основания от жалбата. Както правилно изтъква Комисията, жалбоподателят не уточнява пасажите от обжалваното решение, в които била налице липса на мотиви, нито, по аргумент на по-силното основание, с какво те не давали възможност на заинтересованите лица да разберат разсъжденията на Комисията.
- 36 Освен това препращането от жалбоподателя към останалите основания се отнася изключително до липсата на анализ или на проверка, както и грешки в преценката, като всички те са свързани с правилността на мотивите на обжалваното решение.
- 37 Следва обаче да се припомни, че предвиденото в член 296 ДФЕС задължение за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за правилността на мотивите, свързана с материалната законосъобразност на спорния акт. Ето защо оплакванията и доводите, с които се оспорва правилността на акта, са ирелевантни, когато като основание се изтъква липса или непълнота на мотивите (решение от 30 май 2017 г., Săfa Nicu Sepăran/Съвет, C-45/15 P, EU:C:2017:402, т. 85 и цитираната съдебна практика).
- 38 С оглед на предходното се налага изводът, че настоящото основание, така както е изложено, не отговаря на изискванията за яснота и точност, произтичащи от член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и от член 76, буква г) от Процедурния правилник.
- 39 Поради това твърдението, че настоящото основание е налице, трябва да бъде обявено за недопустимо. В допълнение, обстоятелствата в настоящия случай не дават основание Общият съд служебно да провери дали Комисията е спазила задължението си за мотивиране.

По същество

- 40 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага осем основания, с които твърди:
- с първото, по същество явни грешки в преценката при идентифицирането на наличие на предимство,
 - с второто, изложено при условията на евентуалност, явна грешка в преценката при проверката дали твърдените помощи са съвместими,
 - с третото до петото, изложени при условията на евентуалност спрямо предходното, явна грешка в преценката на етапа на изчисляване на размера на помощта, други грешки при изчисляването на главницата и лихвите и нарушение на принципа на пропорционалност,

- с шестото, изложено при условията на евентуалност, грешка при идентифицирането на получателя на твърдяната помощ,
 - със седмото, нарушение на принципа на недопускане на дискриминация,
 - с осмото, неизпълнение на задължението за мотивиране.
- 41 Основанията следва да бъдат разгледани в поредността, в която са изложени, с изключение, от една страна, на шестото основание, което — както жалбоподателят предлага на Общия съд — е уместно да се разгледа след първото, и от друга, на седмото основание, предмет на което е обосноваването на квалифицирането като незаконна и несъвместима помощ, и което следователно трябва да се разгледа преди третото основание, отнасящо се до изчисляването на размера на помощта. Накрая, следва да се припомни, че Общият съд вече се произнесе по осмото основание, като го отхвърли (вж. т. 33—39 по-горе).

По първото основание, с което по същество се твърдят явни грешки в преценката при идентифицирането на наличие на предимство

- 42 Първото основание се състои от три части, с които се твърдят явни грешки на Комисията, първо, тъй като тя е квалифицирала жалбоподателя като предприятие в затруднение, второ, тъй като е констатирала, че разглежданите мерки обхващат над 80 % от размера на заема, и трето, тъй като е заключила, че жалбоподателят не е платил пазарна цена.

– По обхвата на първото основание и допустимостта на твърдението, че то е налице, доколкото се отнася до мярка 4

- 43 В отговор на въпрос на Общия съд, отправен в рамките на процесуално-организационните действия, а след това в съдебното заседание, жалбоподателят посочи, че първото основание се отнася не само до мярка 1, но и до мярка 4. В съдебното заседание Комисията изтъкна, че твърдението за наличието на настоящото основание е недопустимо, доколкото се отнася до мярка 4.
- 44 На въпроса, пак в същия контекст, дали твърдението за наличието на това основание е допустимо, доколкото се отнася до мярка 4, от гледна точка на произтичащите от член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и от член 76, буква г) от Процедурния правилник изисквания за яснота и точност, жалбоподателят изтъква, че споменатата мярка е изрично визирана в жалбата, в петитума ѝ и в увода към изложените в нея основания. Освен това според жалбоподателя в рамките на първото основание общото посочване на „гаранцията“, както и споменаването на „разглежданите гаранционни мерки“ задължително трябва да се разбират в смисъл, че обхващат и мярка 1, и мярка 4. От друга страна, в подкрепа на всички разглеждани основания, включително на първото, в представения като приложение А.2 доклад била направена обща икономическа оценка на двете мерки. Накрая, жалбоподателят препраща към второто основание, в което поддържа, че мерки 1 и 4 са една и съща помощ.
- 45 В тази насока следва да се припомни, че според цитираната в точка 28 по-горе постоянна съдебна практика, за да бъде жалбата допустима съгласно член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 76, буква г) от Процедурния правилник, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които тя се основава, да следват поне в обобщена форма, но съгласувано и разбираемо от текста на самата жалба. Така само по себе си абстрактното формулиране на дадено основание не отговаря на изискванията на Процедурния правилник (решение от 12 септември 2018 г., De Geoffroy и др./Парламент, T-788/16, непубликувано, EU:T:2018:534, т. 72).

- 46 В настоящия случай като увод към частта от жалбата си, озаглавена „От правна страна“, жалбоподателят изтъква, че според него мерки 1 и 4 не представляват държавна помощ, защото не е доказано съществуването на предимство. Поради това първото основание, предмет на което е доказването на съществуването на предимство, може да се приеме за насочено срещу преценката на Комисията, направена по отношение както на мярка 1, така и на мярка 4.
- 47 От припомнените в точка 45 по-горе принципи обаче следва, че за да бъде допустимо твърдението за наличието на дадено основание, не е достатъчно това основание да бъде абстрактно формулирано. Необходимо е и съществените правни и фактически обстоятелства, на които то почива, да следват съгласувано и разбираемо от текста на самата жалба.
- 48 В този аспект най-напред следва да се отбележи, че обстоятелствата, изложени в първото основание от жалбата, изобщо не визират изрично мярка 4. По-нататък Общият съд констатира, че доводите на жалбоподателя в подкрепа на първото основание, включително когато се основават на представения като приложение А.2 доклад, изхождат изцяло от постановката, че релевантното положение е това към датата на мярка 1, през ноември 2009 г., и не включва положението към 10 ноември 2010 г., датата на мярка 4. Действително на по-късен етап, в отговор на въпрос на Общия съд, жалбоподателят препраща към довода си в подкрепа на второто основание, че мерки 1 и 4 всъщност представлявали една и съща помощ, но следва да се приеме за установено, че този довод не е изложен в жалбата в подкрепа на първото основание.
- 49 От предходното следва, че в жалбата не се съдържат никакви доводи, изрично насочени срещу идентифицирането на наличие на предимство, произтичащо от мярка 4. Освен това доводите, които са изложени в подкрепа на първото основание и се твърди, че са насочени срещу идентифицирането на наличие на предимство, произтичащо от мярка 4, не са видни — толкова ясно, колкото се изисква — от текста на жалбата.
- 50 Ето защо твърдението за наличието на първото основание, доколкото това основание се отнася до мярка 4, трябва да се отхвърли като недопустимо.

– По първата част, с която се твърди явна грешка на Комисията, тъй като тя квалифицирала жалбоподателя като предприятие в затруднение

- 51 Жалбоподателят, подпомаган от Кралство Испания, изтъква най-напред особеностите на бизнес модела на професионалните футболни клубове, който почива на различни нефинансови фактори, като социалните им и образователни функции, които Договорът за функционирането на ЕС впрочем отчитал в член 165, параграф 1, втора алинея ДФЕС. Жалбоподателят смята, подобно на изложеното от LFP в административното производство, че с оглед на тези секторни особености прилагане като това в настоящия случай на Насоките за оздравяване и реструктуриране е нецелесъобразно. В допълнение, Комисията била длъжна да констатира, че счетоводната стойност на професионалните футболни клубове не отразява непременно, от една страна, цената, която са готови да платят инвеститорите, и от друга, очакваните печалби в случай на препродажба на клуба.
- 52 На следващо място, жалбоподателят упреква Комисията, че е отрекла значението на пазарната стойност на играчите на футболния клуб, когато се преценява финансовото му положение. Комисията по-специално е упрекната, че е пренебрегнала разликата между счетоводната и пазарната стойност, която обаче била изяснена от жалбоподателя в административното производство, и че е завишила обезценяването на играчите в случай на принудителна продажба поради финансово затруднение, както и волатилността, произтичаща от риска от контузия, срещу който жалбоподателят е застрахован.

- 53 Накрая, жалбоподателят твърди, че планът за жизнеспособност от 2009 г. е стабилен и надежден и че прогнозите от гледна точка на приходи и разходи са адекватни, отговарящи на рентабилността на подобни европейски и испански футболни клубове, и следователно достатъчни, за да е възможно жизнеспособното функциониране на клуба. В тази насока Комисията няма как да се обоснове с риска гарантираният заем от 2009 г. да не бъде върнат, тъй като задължение да върне посочения заем имала *Fundación Valencia*, а не жалбоподателят. Освен това се отбелязва, че приходите далеч са надвишили прогнозите в плана за жизнеспособност и че този ръст отразява в частност изпълнението на договор за радио- и телевизионно излъчване, сключен преди да бъде предоставена гаранцията.
- 54 Според Комисията никой от доводите на жалбоподателя не може да постави под въпрос извода, че към датата на разглежданите мерки той е бил в затруднение.
- 55 На първо място, при прилагането на правилата относно държавните помощи съдебната практика не признавала спорта като изключение. Освен това целта, посочена от IVF при предоставянето на разглежданите мерки, била ирелевантна, тъй като понятията за помощ и за финансово затруднение били обективни. Във всеки случай при анализа си на плана за жизнеспособност Комисията отчела релевантните фактори на икономическия контекст на футболния сектор. Според нея фактът, че инвеститори са готови да придобият акции на клубове с отрицателна счетоводна стойност, не поставя под въпрос необходимостта, преди да направят такава инвестиция, те да разполагат с достоверни и надеждни финансови прогнози; тя добавя, че в административното производство не ѝ е бил предоставен доклад за стойността на имуществото на жалбоподателя.
- 56 По-нататък, Комисията подчертава, че обратно на твърдяното от жалбоподателя, е отчела пазарната стойност на играчите му, но все пак е заключила, че високата им стойност не е пречка за извода, че той е в затруднение. В тази насока според Комисията цитираните от жалбоподателя примери за продажба на играчи по същество се отнасят до трансфери, след като е бил отпуснат гарантираният от IVF заем, и показват, че трансферът на даден играч изисква дълги преговори, което имало отражение, когато трансферът трябва да се осъществи бързо поради финансови трудности. Освен това играчите не можело да бъдат трансферирани едновременно, защото не достигат едновременно висока пазарна стойност. Накрая, клубът действително бил застрахован срещу рисковете за неговите играчи, но контузията имала отражение върху продажбената цена на играча, а косвено и върху резултатите на клуба.
- 57 Накрая, по отношение на плана за жизнеспособност от 2009 г. Комисията счита, че жалбоподателят не е представил нищо, което да поставя под въпрос констатацията, че този план, от една страна, не съдържа никакъв анализ на предразположеността към рисковете, които могат да засегнат финансовите резултати на жалбоподателя, и от друга, се основава на перспективи, които няма как да позволят възстановяването на жизнеспособността в дългосрочен план. Комисията оспорва и сравнителния и секторен подход, възприет в представения като приложение А.2 доклад, за да се заключи, че жалбоподателят не е бил в затруднение. Накрая, според Комисията въпросът за способността на жалбоподателя да върне гарантирания заем — обратно на твърдяното от последния в писмената реплика — е релевантен, понеже е безспорно, че той е получател на въпросния заем.
- 58 Следва да се припомни, че в специфичната област на държавните помощи Комисията е обвързана от рамките и известията, които приема, доколкото те не се отклоняват от нормите на Договора (решение от 2 декември 2010 г., *Holland Malt/Комисия*, С-464/09 Р, ЕУ:С:2010:733, т. 47). По-конкретно, тези текстове не могат да се тълкуват в смисъл, който стеснява обхвата на членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС или който е в противоречие с целите на последните (решение от 11 септември 2008 г., *Германия и др./Kronofrance*, С-75/05 Р и С-80/05 Р, ЕУ:С:2008:482, т. 61 и 65).

- 59 Освен това в рамките на този контрол съдът на Европейския съюз не може да замести преценката на Комисията със своята икономическа преценка. Всъщност юрисдикциите на Съюза упражняват върху направените от Комисията сложни икономически преценки ограничен контрол, който по необходимост се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт (решение от 2 септември 2010 г., Комисия/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, т. 66).
- 60 В тази насока от постоянната съдебна практика следва, че за да констатира, че дадено предприятие е в затруднение, Комисията се основава на сложни икономически преценки, върху които Общият съд упражнява само ограничен контрол (вж. в този смисъл решения от 24 септември 2008 г., Kahla/Thüringen Porzellan/Комисия, T-20/03, EU:T:2008:395, т. 133, от 3 март 2010 г., Freistaat Sachsen/Комисия, T-102/07 и T-120/07, EU:T:2010:62, т. 122 и 157, от 12 май 2011 г., Région Nord-Pas-de-Calais и Communauté d'agglomération du Douaisis/Комисия, T-267/08 и T-279/08, EU:T:2011:209, т. 153 и от 3 юли 2013 г., MB System/Комисия, T-209/11, непубликувано, EU:T:2013:338, т. 37).
- 61 Все пак, макар Комисията да разполага с широко право на преценка, чието упражняване включва оценки от икономически характер, които трябва да се извършат в контекста на Съюза, това не означава, че съдът на Съюза е длъжен да не проверява направеното от Комисията тълкуване на данните от икономическо естество. Всъщност съгласно съдебната практика съдът на Съюза по-специално трябва да провери не само фактическата достоверност на посочените доказателства, тяхната надеждност и непротиворечивост, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения (решения от 2 септември 2010 г., Комисия/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, т. 64 и 65 и от 2 март 2012 г., Нидерландия/Комисия, T-29/10 и T-33/10, EU:T:2012:98, т. 102).
- 62 В настоящия случай в съображения 73—77 от обжалваното решение Комисията се е основала на точка 10, буква а) и точка 11 от Насоките за оздравяване и реструктуриране, за да квалифицира жалбоподателя като предприятие в затруднение към датата на приемане на мярка 1.
- 63 Съгласно точка 10, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране „в случай на дружество с ограничена отговорност“ по принцип и независимо от неговата големина се смята, че то се намира в затруднение, „когато първоначално регистрираният му капитал е намалял с повече от половината и повече от една четвърт от този капитал е бил загубен през предходните 12 месеца“. По-нататък, съгласно точка 11 „[д]ори и да липсва което и да било от обстоятелствата, предвидени в точка 10, едно предприятие може да бъде считано за намиращо се в затруднение, особено когато са налице обичайните признаци за предприятие в затруднение като например — нарастващи загуби, намаляващ оборот, увеличаваща се нереализирана продукция, свръхпроизводство, намаляващ паричен поток, нарастващи дългове, нарастващи лихвени проценти и намаляващи или нулеви нетни стойности на активите“.
- 64 В съображение 73 от обжалваното решение Комисията най-напред посочва, че вписаният капитал на жалбоподателя не е намалял през последните три финансови години преди мярка 1, но общият му капитал е бил отрицателен при приключването на финансовите 2006/2007 и 2008/2009 години. Тя посочва също, че „повече от една четвърт от [капитала] е бил[...] изгубен[...] през финансовата година, приключваща през юни 2009 г.“. Взети заедно, според Комисията тези фактори са достатъчни, за да се приеме, че определените в точка 10, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране критерии са били изпълнени, доколкото ако жалбоподателят беше приел подходящи мерки, за да възстанови имуществото си, например чрез капитализация на загубите си, целият му вписан капитал щеше да бъде загубен, тъй като размерът му е бил по-нисък от натрупаните загуби (съображение 74).

- 65 На следващо място, в съображение 75 от обжалваното решение Комисията приема, че определените в точка 11 от Насоките за оздравяване и реструктуриране критерии също са изпълнени. В тази насока тя посочва, че през финансовите 2006/2007 и 2008/2009 година жалбоподателят е понесъл значителни загуби, съответно 26,1 млн. и 59,2 милиона евро, и че оборотът му е спаднал с над 20 %, от 107,6 милиона евро (финансовата 2006/2007 година) до 82,4 милиона евро (финансовата 2008/2009 година). Комисията добавя, че жалбоподателят е бил тежко задлъжнял, видно от коефициента му дълг/собствен капитал, който през юни 2008 г. е 73,5, а през юни 2007 г. и юни 2009 г. — отрицателен.
- 66 В настоящия случай най-напред следва да се провери дали са изпълнени критериите, определени в точка 10, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране. Само ако те не са изпълнени евентуално ще следва да се провери положението на жалбоподателя от гледна точка на точка 11 от посочените насоки.
- 67 За да се определи дали тези критерии са изпълнени, е необходимо най-напред да се уточни обхватът на понятията за намаляване и за загуба на регистриран капитал, използвани в точка 10 от Насоките за оздравяване и реструктуриране (вж. т. 63 по-горе), тъй като страните обсъждат този обхват с оглед по-специално на констатацията в съображение 73 от обжалваното решение, че вписаният капитал на жалбоподателя не е бил намалял преди мярка 1 (вж. т. 64 по-горе). Така в съдебното заседание Комисията поддържа, че изразът „регистрираният му капитал е намалял с повече от половината“ трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща хипотезата, в която нетното имущество на дадено предприятие е спаднало толкова, че е под половината от регистрирания му капитал. Фактът, че стойността на регистрирания капитал остава непроменена, бил ирелевантен. Обратно, Кралство Испания по същество поддържа, че Комисията смесва понятията за регистриран капитал и за собствен капитал, така че констатацията в обжалваното решение за ненамаляване на вписания капитал на жалбоподателя трябвало да я доведе до изключване на прилагането в настоящия случай на точка 10, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране.
- 68 В тази насока разпоредбите на точка 10, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране препращат „по аналогия“ към член 17 от Втора директива на Съвета от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 26, 1977 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 8), който към момента на приемане на обжалваното решение е вече член 19 от Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 315, 2012 г., стр. 74), съгласно който „[п]ри сериозни загуби в записания капитал се свиква общо събрание на акционерите в срок, предвиден в законите на държавите членки, на което се решава дали дружеството да бъде прекратено, или да бъдат предприети други мерки“, като държавите членки не могат да определят размера на тази загуба като „цифра, която е по-висока от половината от записания капитал“. В рамките на горепосочените директиви понятието „записан капитал“ се смесва с това за „регистриран капитал“ (вж. в този смисъл решение от 23 март 2000 г., Diamantis, C-373/97, EU:C:2000:150, т. 3 и 32). С оглед на целта на тези разпоредби, които предвиждат конкретно задължение за свикване на общото събрание, и на структурата на текста, в който те са залегнали, където отчетливо и отделно се визират случаите на „намаляване на [регистрирания] капитал“ и се утвърждава компетентността на общото събрание в тази насока, е очевидно, че „сериозните загуби в [регистрирания] капитал“ по член 17 от Втора директива 77/91 няма как да се приравнят на намаляване на вписания капитал,

за което е взето решение от компетентните дружествени органи, а обхващат по-скоро хипотеза на намаляване на собствения капитал, което евентуално може да доведе до приемането от тези органи на решение за намаляване на регистрирания капитал на съответното дружество. Предвид връзката, създадена от точка 10, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране с разпоредбите на горепосочените директиви, понятията за намаляване и за загуба на регистрирания капитал, залегнали в точка 10, буква а) от посочените насоки, трябва да се тълкуват съгласувано с понятието „сериозни загуби в [регистрирания] капитал“, споменато в цитираните директиви.

- 69 Впрочем Общият съд вече е постановил, че размерът на собствения капитал е релевантен индикатор, за да се определи дали е налице намаляване или загуба на регистрирания капитал по смисъла на точка 10, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране, независимо от липсата на констатация за спадане на вписания капитал (вж. в този смисъл решения от 15 юни 2005 г., *Corsica Ferries France/Комисия*, Т-349/03, ЕУ:Т:2005:221, т. 196 и от 3 март 2010 г., *Freistaat Sachsen/Комисия*, Т-102/07 и Т-120/07, ЕУ:Т:2010:62, т. 106).
- 70 С оглед на предходното следва да се приеме, че Комисията е имала основание да изходи от размера на собствения капитал на жалбоподателя, за да провери дали са изпълнени критериите, определени в точка 10, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране.
- 71 В настоящия случай Комисията установява в съображение 73 от обжалваното решение, че финансовите отчети на жалбоподателя разкриват отрицателен собствен капитал поради кумулирани загуби, по-големи от целия му вписан капитал при приключването на финансовата 2008/2009 година. Пак в същото съображение Комисията твърди, че „повече от една четвърт от [вписания капитал] е била изгубена през финансовата година, приключваща през юни 2009 г.“. Това твърдение се подкрепя от финансовите данни на жалбоподателя, възпроизведени в съображение 15 от обжалваното решение. Всъщност собственият капитал на жалбоподателя е представлявал малко повече от половината от вписания му капитал през юни 2008 г. (съответно 5,9 и 9,2 милиона евро), а през юни 2009 г. е станал отрицателен, както бе припомнено, в резултат от което повече от половината от вписания капитал, а следователно а fortiori и повече от една четвърт от него, е била „изгубена“ през финансовата 2008/2009 година.
- 72 Остава да се прецени дали трите довода, изложени от жалбоподателя в рамките на настоящата част и изведени, първият, от особеностите на сектора на професионалния футбол, вторият, от неотчитането на пазарната стойност на играчите на жалбоподателя, и третият, от стабилността и надеждността на плана за жизнеспособност от 2009 г., могат изцяло или отчасти да поставят под въпрос извода на Комисията, че поради размера на собствения му капитал жалбоподателят е предприятие в затруднение от гледна точка на критериите, определени в точка 10, буква а) от Насоките за оздравяване и реструктуриране.
- 73 На първо място, по отношение на особеностите на сектора на професионалния футбол следва най-напред да се приеме, че съгласно член 165, параграф 1, втора алинея ДФЕС „Съюзът допринася за насърчаването на ролята на спорта в европейския живот, като отчита в същото време спецификите му [...], както и неговата социална и възпитателна функция“.
- 74 В тази насока изискванията на член 165, параграф 1, втора алинея ДФЕС действително налагат Комисията да прецени, ако е необходимо, съвместимостта на дадена помощ от гледна точка на целта за насърчаване на спорта, в рамките на широкото ѝ правомощие за преценка на този етап (вж. в този смисъл решение от 9 юни 2016 г., *Magic Mountain Kletterhallen и др./Комисия*, Т-162/13, непубликувано, ЕУ:Т:2016:341, т. 79 и 80), но същевременно на предварителния етап на квалифициране на дадена мярка като помощ член 107, параграф 1 ДФЕС не разграничава в зависимост от причините или целите на държавните мерки, а определя тези мерки в зависимост от техните последици (решение от 9 юни 2011 г., *Comitato „Venezia vuole vivere“ и др./Комисия*, С-71/09 Р, С-73/09 Р и С-76/09 Р, ЕУ:С:2011:368, т. 94).

- 75 Така, досежно произтичащата от Договора за функционирането на ЕС необходимост да се отчетат изискванията, свързани с опазването на околната среда, Съдът е постановил, че тази необходимост не оправдава изключването на дадена мярка от приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС, като тези изисквания във всеки случай могат да бъдат надлежно отчетени при преценката за съвместимостта на тази мярка съгласно член 107, параграф 3 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 22 декември 2008 г., *British Aggregates/Комисия*, С-487/06 Р, ЕУ:С:2008:757, т. 92).
- 76 Освен това жалбоподателят не оспорва вече признатия от Общия съд икономически характер на футбола, практикуван от професионалните клубове (вж. в този смисъл решение от 26 януари 2005 г., *Piau/Комисия*, Т-193/02, ЕУ:Т:2005:22, т. 69).
- 77 С оглед на предходното следва да се приеме, че Комисията не е била длъжна съгласно член 165, параграф 1, втора алинея ДФЕС да отчете особеностите на жалбоподателя като професионален футболен клуб, различни от пряко релевантните за разглеждането на обективното понятие за предприятие в затруднение.
- 78 Жалбоподателят обаче упреква Комисията, че с подхода си не е отчетла редица фактори, представени като „нефинансови“ и специфични за бизнес модела на професионалните футболни клубове, като свързаните със спортните постижения или броя на привържениците и лицата с абонамент.
- 79 Нужно е да се отбележи, че тук жалбоподателят просто посочва параметри, които имат пряко отражение върху икономическата производителност, и следователно върху финансовите резултати на професионалния футболен клуб. Освен това в писмените си изявления жалбоподателят изтъква същественото намаляване на приходите му вследствие на неучастието му през сезон 2008—2009 г. в Шампионската лига на Съюза на европейските футболни асоциации (UEFA). Ето защо проверката от страна на Комисията на финансовите резултати на жалбоподателя със сигурност отчита горепосочените параметри, тъй като последните имат отражение върху финансовата стабилност на жалбоподателя.
- 80 Освен това в анализа си на плана за жизнеспособност от 2009 г. Комисията конкретно е посочила няколко от тези фактори, като спортните постижения или възможността на привържениците да купуват сезонни или еднократни билети (съображение 110 от обжалваното решение). Поради това доводът на жалбоподателя не се подкрепя от фактите.
- 81 Нещо повече, следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателя почиват на общи твърдения, характерни за целия сектор, които няма как да поставят под въпрос изводите на Комисията за икономическото и финансово положение на самия жалбоподател.
- 82 Жалбоподателят изтъква също че счетоводната стойност на професионалните футболни клубове не отразява непременно тяхната цена на придобиване или на препродажба. Така частните инвеститори били готови да платят сериозни суми, за да поемат контрола върху футболни клубове с отрицателна счетоводна стойност.
- 83 Жалбоподателят обаче подкрепя това твърдение само с два примера за английски футболни клубове с отрицателна счетоводна стойност, изкупени между 2007 г. и 2009 г. Във всеки случай, доколкото са общи, такива доводи не могат да опровергават констатацията, направена от Комисията след проверка на индивидуалното положение на жалбоподателя (вж. т. 64 и 65 по-горе), като се припомня, че понятието за предприятие в затруднение се преценява единствено с оглед на конкретните показатели за финансовото и икономическото състояние на съответното предприятие (решение от 6 април 2017 г., *Regione autonoma della Sardegna/Комисия*, Т-219/14, ЕУ:Т:2017:266, т. 184).

- 84 На второ място, по отношение на довода за неотчитането от Комисията, когато преценява финансовото положение на жалбоподателя, на пазарната стойност на играчите му, най-напред следва да се отбележи, че съгласно Насоките за оздравяване и реструктуриране, в приложимата им към настоящия случай редакция, Комисията „по принцип“ смята, че едно предприятие е в затруднение, ако са налице обстоятелствата по точка 10, буква а). По този начин Комисията е дала насока, която — видно от самия ѝ текст — предвижда възможността тя да се отклони от тази насока (вж. в този смисъл решение от 6 април 2017 г., Saremar/Комисия, Т-220/14, ЕУ:Т:2017:267, т. 174, непубликувано).
- 85 В допълнение, както се припомня в точка 9 от Насоките за оздравяване и реструктуриране, под понятието „предприятие в затруднение“ се разбира предприятие, което е неспособно, било чрез свои собствени ресурси или чрез средства, които може да получи от своите собственици, акционери или кредитори, да се справи със загуби, които без външна намеса от страна на публичните власти почти сигурно го обричат да се оттегли от бизнеса в кратък или средносрочен период от време. Действително Комисията може да посочи някои особено очевидни признаци за финансови затруднения в точки 10 и 11 от Насоките за оздравяване и реструктуриране, които конкретно онагледяват понятието за предприятие в затруднение, но няма как да се откаже от правомощието си за преценка, когато извършва сложни икономически преценки, както в настоящия случай при проверката на финансовото положение на жалбоподателя (вж. т. 60 по-горе).
- 86 След това припомняне най-напред следва да се приеме за установено, че Комисията не е игнорира нито пазарната стойност, нито счетоводната стойност на играчите на жалбоподателя, защото ги е взела предвид при извода си, че към момента на предоставяне на разглежданите мерки финансовият рейтинг на жалбоподателя не може да се смята за по-нисък от категория ССС (съображения 80 и 81 от обжалваното решение).
- 87 В съображение 82 от обжалваното решение обаче Комисията приема, че „относително високата балансова стойност на футболистите на Valencia (активи) не може да означава, че клубът не е изпитвал финансови затруднения“. В тази насока тя посочва, че „стойността при спешна продажба на [играчите на Valencia CF] би била относително ниска, тъй като купувачите биха използвали известния факт за затрудненията на продавача (Valencia CF), за да окажат натиск към понижаване на цените“. Тя добавя и че пазарната стойност на тези играчи зависи от важни случайни събития, по-специално в случай на контузия.
- 88 Ето защо, обратно на твърдяното от жалбоподателя, Комисията не е отказала да отчете пазарната стойност на играчите му, за да заключи в съображения 80 и 81 от обжалваното решение, че финансовият рейтинг на жалбоподателя не може да е по-нисък от категория ССС, а напротив — в съображение 82 въз основа на рисковете от обезценяване при принудителна продажба и на случайните събития, които правят стойността на играчите по-непостоянна — е приела, че наличието на тези активи не поставя под въпроса извода, че жалбоподателят е предприятие в затруднение. В съдебното заседание Комисията уточни, че при преценката дали жалбоподателят е в затруднение е изходила само от счетоводната стойност на играчите му и по току-що припомнените съображения е счела пазарната стойност за ирелевантна.
- 89 Ето защо остава да се определи дали в тази преценка на Комисията относно обхвата и надеждността на оценката на играчите на жалбоподателя по пазарната им стойност са допуснати явни грешки.
- 90 Първо, по отношение на рисковете от обезценяване на играчите в случай на спешна продажба следва предварително да се констатира, че независимо от разглежданата в настоящия случай квалификация като предприятие в затруднение, е безспорно, че при приключването на финансовата 2008/2009 година жалбоподателят най-малкото е имал нужда от парични средства.

Логично е такива обстоятелства, особено ако са известни на потенциалния купувач, да бъдат използвани от последния, за да договори той продажбена цена на играчите, по-ниска от прогнозната им пазарна стойност.

- 91 Предходната констатация не се поставя под въпрос с цитираните от жалбоподателя няколко примера за осъществени трансфери на играчи на цена, близка до прогнозната им пазарна стойност. От една страна, повечето цитирани примери касаят периода или след решението за предоставяне на мярка 1, или преди разглеждания в обжалваното решение, или пък финансова година, през която финансовите резултати на жалбоподателя са се били подобрили. Следователно тези примери не могат да опровергават констатацията, че в случай на документирани и известни финансови трудности, като установените при приключването на финансовата 2008/2009 година, клубовете, с които жалбоподателят договаря трансфер, биха се възползвали от тази информация, за да получат цена, по-ниска от пазарната стойност на съответния играч. От друга страна, наистина в жалбата по настоящото дело жалбоподателят цитира случай на извършен малко преди мярка 1 трансфер на по-висока от прогнозната пазарна стойност на играча, но следва да се приеме за установено, подобно на Комисията, че това е изолиран пример и че освен това, и обратно, в същия момент е извършен трансфер на по-ниска от прогнозната пазарна стойност.
- 92 Второ, колкото до колебливостта на пазарната стойност на играчите, с оглед на случайните събития, които могат да имат отражение върху тях, също следва да се посочи, че това твърдение не е неправдоподобно. Изложените от жалбоподателя доводи не могат да опровергават тази констатация. От една страна, изложението от жалбоподателя факт, че той е застрахован срещу риска смърт или трайна пълна инвалидност на играчите му, няма как да го имунизира срещу риска от загубване на стойност на играчи, свързан с контузия, която само временно намалява полезността на съответния играч. От друга, трябва да се релативизира значението на довода на жалбоподателя, че колебливостта на пазарната стойност на играча не е толкова важна, защото трябва да се разсъждава на равнище отбор. Както изтъква Комисията, всъщност полезността на играча, а оттам и стойността му, поне отчасти зависят от състоянието и полезността на останалата част от отбора му.
- 93 Общият съд отбелязва също че в рамките на правомощието си за преценка, което има в случаите на сложни икономически преценки, Комисията може, когато преценява финансовото състояние на дадено предприятие, да реши да отдаде предпочитание на оценката на неговите активи, следваща от счетоводните му отчети, със съображението че тази оценка е по-консервативна от оценката, основана на прогноза за пазарната стойност.
- 94 От предходното следва, че в преценката на Комисията относно обхвата и надеждността на оценката на играчите на жалбоподателя по пазарната им стойност не са допуснати явни грешки.
- 95 Трето и последно, по отношение на изтъкнатата стабилност и надеждност на плана за жизнеспособност от 2009 г. трябва да се отбележи, че този довод, който е развит в рамките на първата част и с който се твърдят грешки при квалифицирането на жалбоподателя като предприятие в затруднение, е изложен и в подкрепа на второто основание, представено при условията на евентуалност, предмет на което е съвместимостта на разглежданата помощ.
- 96 Наистина, видно от точка 34 от Насоките за оздравяване и реструктуриране, за да бъдат обявени за съвместими с член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, помощите за предприятия в затруднение трябва да са придружени от план за реструктуриране (вж. в този смисъл решение от 22 март 2001 г., Франция/Комисия, С-17/99, ЕУ:С:2001:178, т. 45), но трябва да се констатира, че и в настоящия случай наличието и съдържанието на такъв план са релевантни фактори за преценката дали от гледна точка на член 107, параграф 1 ДФЕС от спорната гаранция произтича предимство (вж. в този смисъл решение от 13 юни 2000 г., ЕРАС/Комисия, Т-204/97 и

Т-270/97, EU:T:2000:148, т. 72—74). Всъщност перспективите за възстановяване на финансовото положение на жалбоподателя, които евентуално следват от плана за жизнеспособност от 2009 г., имат най-малкото косвено отражение върху риска от изпълнение върху посочената гаранция, понеже стоящият в основата ѝ заем е трябвало да се погасява от Fundación Valencia чрез продажбата на акции на жалбоподателя (вж. т. 4 по-горе), чиято стойност несъмнено е засегната от финансовото положение на последния.

- 97 В настоящия случай Комисията отбелязва в съображения 58 и 59 от обжалваното решение, че планът за жизнеспособност, от една страна, изобщо не включва анализ на предразположеността към рисковете, и от друга, изхожда от перспективи, които не са в състояние да позволят възстановяването на жизнеспособността в дългосрочен план.
- 98 Досежно първото съображение, жалбоподателят не оспорва, че планът за жизнеспособност не включва анализ на предразположеността към рисковете, но поддържа, че предвижданията в плана все пак са били адекватни, тъй като са се основавали на логично развитие на неговите приходи и разходи.
- 99 Така формулираната критика от страна на жалбоподателя не може да постави под въпрос мотива, изведен в обжалваното решение от липсата на анализ на предразположеността към рисковете — обстоятелство, което Комисията е имала основание да смята, че свидетелства за ненадеждността на предвижданията, залегнали в плана за жизнеспособност. В тази насока жалбоподателят не може да изтъква, че на пазара, на който работи, дотолкова липсват случайни събития и рискове, че не е било необходимо да предвижда няколко варианта на разходите и приходите, изразяващи оптимистичен, песимистичен и междинен сценарий (в тази насока вж. т. 36 от Насоките за оздравяване и реструктуриране).
- 100 Освен това, видно от отговорите, дадени от жалбоподателя на писмените въпроси на Общия съд в рамките на процесуално-организационните действия, известен брой параметри на прогнозите в плана за жизнеспособност, и по-специално приходите — прогнози, представени от жалбоподателя като „консервативни“ — реално почиват на предвиждания, които изобщо не отчитат евентуалното настъпване на отрицателни събития.
- 101 Колкото до второто съображение, припомнено в точка 97 по-горе, жалбоподателят оспорва анализа на Комисията, като твърди, че е предвидено да излезе на печалба до пет години, както и че рентабилността на клуба съвпада със средната, наблюдавана в сектора.
- 102 В този аспект е уместно да се посочи най-напред, че времевият хоризонт в плана за жизнеспособност от 2009 г. за излизане на печалба, а именно пет години, не изглежда нелогичен, а и Комисията не е изложила обстоятелства в обратния смисъл.
- 103 На следващо място следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателя по същество изхождат от факта, че в края на прилагането на плана за жизнеспособност финансовите му резултати щели да съвпадат със средната наблюдавана в сектора рентабилност, независимо от констатацията на Комисията в обжалваното решение, че рентабилността на жалбоподателя ще остане много ниска, предвид на очакваните преди края на прилагането на плана за жизнеспособност оперативен марж и печалба преди данъци.
- 104 Както обаче по същество изтъква Комисията, не е целесъобразно да се говори за средна рентабилност в сектора, защото тогава държавите членки щяха да могат да оправдаят всяка инвестиция в сектори, които отчитат спад, дефицит или се характеризират с ниска рентабилност, стига перспективите им за печалби да са над средните за сектора (вж. в този смисъл решение от 3 юли 2014 г., Испания и др./Комисия, Т-319/12 и Т-321/12, непубликувано, EU:T:2014:604, т. 44). В настоящия случай изложените от жалбоподателя данни, дори да се

предположи, че целят да докажат, че очакваната производителност в плана за жизнеспособност от 2009 г. съвпада със средната за сектора, не поставят под въпрос констатацията, че във всеки случай очакваната рентабилност е много ниска.

105 С оглед на предходното следва да се заключи, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е констатирала, че планът за жизнеспособност от 2009 г. не е достатъчно солиден и надежден, за да докаже способността на жалбоподателя да възстанови финансовото си положение.

106 Ето защо първата част от настоящото основание следва да се отхвърли.

– По втората част, с която се твърди явна грешка на Комисията, тъй като тя приела, че мярка 1 покрива над 80 % от стоящия в основата заем

107 Според жалбоподателя, подпомаган от Кралство Испания, мярка 1 не покрива 100 % от размера на заема от 75 милиона евро, отпуснат от Bankia. В тази насока жалбоподателят изхожда от размера на участието на Fundación Valencia в неговия капитал, дадено в залог на IVF — размер, който води до положение, при което, независимо от използвания метод на оценка — експозицията на IVF намалява до под 80 % от размера на заема.

108 Кралство Испания добавя, че дори да се предположи, че гаранцията покрива 100 % от разглеждания заем, това равнище на покритие е оправдано от условията по мярка 1 като цяло, предвид на стойността на клуба, на правата и на предоставените в този контекст на IVF съществени средства за контрол върху жалбоподателя, на планираните апорти и приходи, както и на високата стойност на акциите, дадени в залог на IVF.

109 В настоящия случай Комисията приема в съображение 86, буква б) от обжалваното решение, че спорната гаранция покрива повече от 100 % от заема в основата на гаранцията, т.е. цялата главница плюс лихви и разходи по гарантираната трансакция (съображение 8 от обжалваното решение).

110 Като начало следва да се отбележи, че доводите, развити от жалбоподателя в подкрепа на настоящата част, са следствие от объркване между, от една страна, въпроса за обхвата, в който разглежданата гаранция покрива задължението на Fundación Valencia за погасяване на заема от 75 милиона евро, отпуснат от Bankia, и от друга, отделния въпрос за финансовия риск, на който IVF се излага в случай на неизпълнение от Fundación Valencia на задължението ѝ за погасяване. В първия случай трябва да се прецени какво IVF е юридически длъжен да направи. Във втория случай трябва да се прецени на какъв финансов риск е изложен IVF.

111 Както правилно припомня Комисията, без жалбоподателят да е възразил в тази насока, IVF би бил длъжен да изплати целия изискуем дълг, ако Bankia реши да се обърне към него като гарант. Ето защо гаранцията, предоставена от IVF като мярка 1, действително покрива 100 % от разглеждания заем.

112 Освен това ако се възприеме предложеното от жалбоподателя тълкуване на обхвата на покритието на гаранция, изразяващо се по същество в интегриране на стойността на насрещните гаранции, върху които публичноправният гарант може да поиска изпълнение, това би било в разрез с целта, преследвана с отчитането на този параметър, както той следва от точка 3.2, буква в) от Известието относно гаранциите. Всъщност заемодателят трябва да бъде стимулиран да оцени правилно, да обезопаси и сведе до минимум риска, свързан с кредитирането, и по-конкретно да оцени правилно кредитоспособността на заемополучателя. Фактът, че публичноправният субект, който е гарант, има някои насрещни гаранции, не може да стимулира заемодателя да оцени по-внимателно поетия от него риск.

- 113 Този извод не се поставя под въпрос от довода на Кралство Испания, че в случая покритието над 80 % на размера на стоящата в основата сделка е било оправдано от условията на предоставяне на съответната гаранция.
- 114 Всъщност от прегледа на първата част на основанието следва, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е квалифицирала жалбоподателя като предприятие в затруднение и е приела плана за жизнеспособност за недостатъчно солиден и надежден. Ето защо нито стойността на предприятието на жалбоподателя към датата на мярка 1, нито планираните апорти и приходи, залегнали в плана за жизнеспособност, нито а fortiori предоставените права на IVF, за да следи за изпълнението на въпросния план, са могли да оправдаят покриването на целия разглеждан заем. Колкото до въпроса за стойността на акциите, предоставени в залог на IVF, с оглед на припомненото в точка 112 по-горе сам по себе си фактът, че публичноправният субект гарант разполага с насрещна гаранция на известна стойност, няма как да оправдае пълното покриване на стоящата в основата сделка.
- 115 С оглед на гореизложеното настоящата част следва да се отхвърли.
- По третата част, с която се твърди явна грешка на Комисията, тъй като тя приела, че мярка 1 не е била предоставена по пазарна цена
- 116 Според жалбоподателя, подпомаган от Кралство Испания, Комисията трябвало да изхожда от сходните лихви по заеми и кредити, които той е получил през периода 2008—2009 г., като в настоящия случай използването на „класическата методология“ на кредитните агенции било нецелесъобразно. Всъщност средната лихва, по която жалбоподателят получавал финансиране през този период, съответствала на сбора на минималния лихвен процент, предвиден в сключения с Bankia договор за заем, и процента на гаранционната премия, плащана на IVF. В тази насока жалбоподателят изтъква, че към момента на предоставяне на мярка 1 през ноември 2009 г. Euribor, и по-общо предлаганите на пазара лихвени проценти, са били ориентирани надолу — факт, който не бил отчетен от Комисията. В писмената си реплика жалбоподателят уточнява, че заем в размер, сходен с отпуснатия му от Bankia заем, бил отпуснат със същата лихва.
- 117 Кралство Испания добавя, че обстоятелството, че мярка 1 е влязла в сила едва няколко седмици след прехвърлянето на средствата, предоставени като заем на Fundación Valencia, както и повтарящото се спиране на действието ѝ вследствие от съдебни актове, било доказателство, че отпуснатият от Bankia заем е можел да бъде предоставен независимо дали е била налице държавната гаранция. Гаранционната премия, плащана на IVF, всъщност отразявала стойността на насрещните гаранции, с които IVF е разполагал.
- 118 Комисията поддържа, че поради факта, че не е наблюдавала сходни сделки на пазара, в съответствие със Съобщението относно референтните лихвени проценти е използвала референтния лихвен процент, приложим към предприятие в положението на жалбоподателя, т.е. с финансов рейтинг от категория CCC. В тази насока Комисията смята за ирелевантни направените от жалбоподателя сравнения с други кредитни сделки, по които той е бил страна през периода 2008—2009 г., предвид на особеностите на тези сделки, и по-специално на техния размер, много по-нисък от заема, гарантиран с мярка 1. Тя добавя също че в административното производство не е правено позоваване на тези заеми. Накрая, по отношение на тенденцията на намаление на Euribor Комисията отбелязва, че към момента на мярка 1 не е било възможно да се предвиди неговото развитие.
- 119 В писмената дуплика Комисията добавя, че взетото от жалбоподателя решение през февруари 2009 г. да спре изграждането на нов стадион е повратен момент и че преди тази дата е имало повече шансове той да получи заем, отчитайки и факта, че финансовата 2007—2008 година е

- приключила на печалба. Конкретно по отношение на посочения от жалбоподателя пример със заема в размер, близък на отпуснатия от Bankia, Комисията твърди, че той съвсем не поставя под въпрос анализа ѝ, а напротив — по-скоро го подкрепя, защото, от една страна, според Комисията стойността на предложените на заемодателя гаранции е била по-висока от стойността на акциите, дадени като залог в рамките на отпуснатия от Bankia заем, и от друга, приложената лихва също е била по-висока. Комисията също така смята, че този пример свидетелства за срещнатите от жалбоподателя трудности да събере достатъчно средства, включително като е дал в залог активите си с най-голяма стойност.
- 120 В отговор на доводите на Кралство Испания, развити в изявлението му при встъпване, Комисията посочва, че датата на влизане в сила на мярка 1 е ирелевантна, понеже било установено, че IVF се е ангажирал да предостави спорната гаранция преди Bankia да отпусне заема на Fundació Valencia.
- 121 Съдът вече е постановил, че заемополучател, който е взел гарантиран от публичноправните органи на държава членка заем, обикновено получава предимство, доколкото финансовият разход за него е по-нисък от този, който той щеше да направи, ако трябваше да получи същото финансиране и същата гаранция по пазарни цени (решения от 8 декември 2011 г., Residex Capital IV, C-275/10, EU:C:2011:814, т. 39 и от 3 април 2014 г., Франция/Комисия, C-559/12 Р, EU:C:2014:217, т. 96).
- 122 Както се припомня в точка 3.2, буква г) от Известието относно гаранциите, за да се определи съответната пазарна цена, трябва да се отчетат характеристиките на гаранцията и на съответния заем, които включват по-специално размера и продължителността на транзакцията, обезпечението, предоставено от заемополучателя, и другите фактори, влияещи върху оценката на процента за възстановяване и върху вероятността от просрочване на задълженията на заемополучателя вследствие на финансовото му състояние, сектора му на дейност и възможности.
- 123 Когато цената, платена за гаранцията, е поне колкото съответната база за сравнение на премията за гаранция, която може да се намери на финансовите пазари, гаранцията не съдържа помощ (вж. т. 3.2, буква г), втора алинея от Известието относно гаранциите). Ако на финансовите пазари не може да бъде намерена съответстваща база за сравнение на премията за гаранция, общият финансов разход за гарантирания заем, включително лихвения процент по заема и премията за гаранция, трябва да бъде сравнен с пазарната цена за подобен негарантиран заем (вж. т. 3.2, буква г), трета алинея от Известието относно гаранциите). Накрая, когато липсва пазарна цена за подобен негарантиран заем, следва да се използва референтният лихвен процент, определен в съответствие със Съобщението относно референтните лихвени проценти (вж. т. 3.2, буква г), втора алинея от Известието относно гаранциите).
- 124 В настоящия случай Комисията изключва в съображение 86, буква в) от обжалваното решение възможността гаранционната премия, плащана на IVF, да отчита финансовите трудности на жалбоподателя и риска от неплащане на гарантираните заеми, след като е отбелязала в съображение 85, че „когато заемополучателят е предприятие, изпитващо финансови затруднения, без държавна гаранция той не би могъл да намери финансова институция, която да е готова да му даде заем при каквито и да било условия“.
- 125 Нито в тези съображения, нито другаде в доводите относно идентифицирането на дадено предимство (т. 7.1.2 от обжалваното решение) Комисията посочва каква е пазарната цена, от гледна точка на която оценява разглежданата премия. На този етап Комисията не разглежда и залога, предоставен на IVF като насрещна гаранция (вж. т. 4 по-горе). Като цяло Комисията просто извършва оценка на финансовото положение на жалбоподателя, за да заключи от него, че размерът на гаранционната премия, плащана на IVF, не отговаря на пазарните условия. На въпроса на Общия съд, отправен в рамките на процесуално-организационните действия,

Комисията потвърждава, че предвид финансовото положение на жалбоподателя — предприятие в затруднение — няма пазарна цена, която може да служи като отправна точка за гаранционната премия, плащана на IVF.

- 126 Ето защо, за да установи дали плащаната на IVF премия включва предимство, Комисията, от една страна, не е отчела всички релевантни характеристики на гаранцията и на обуславящия я заем, и по-специално наличието на дадени от заемополучателя обезпечения, и от друга, не е потърсила пазарна цена, от гледна точка на която да сравни разглежданата премия, тъй като приема, че за предприятие в затруднение такава цена не съществува.
- 127 По отношение на последния пункт следва да се отбележи, че твърдението, че не съществува пазарна цена, която да може да служи като отправна точка, когато гарантираната сделка ползва предприятие в затруднение, е в разрез с точка 4.1, буква а) от Известието относно гаранциите, що се отнася до изчисляването на елемента на помощ при гаранция, предоставена на предприятие в затруднение. Всъщност там Комисията разграничава положението на предприятията в затруднение според риска от неизпълнение, който не е еднакъв за всички. Така, Известието разграничава хипотезата, когато на пазара съществува гарант, от хипотезата, когато такъв вероятно не съществува. Следователно се приема, че може да има пазарна цена и когато гаранцията е предоставена на предприятие в затруднение.
- 128 В тази насока Общият съд отбелязва, че в съображение 80 от обжалваното решение Комисията посочва, че жалбоподателят „не с[e] [e] намирал[...] в изключително затруднено положение, по смисъла на точка 2.2 и точка 4.1, буква а) от Известието относно гаранциите“, след като в съображения 74 и 77 е констатирала, че той е предприятие в затруднение по смисъла на точка 10, буква а) и на точка 11 от Насоките за оздравяване и реструктуриране. С това Комисията е възприела и тълкуването в точка 127 по-горе на точка 4.1, буква а) от Известието относно гаранциите в смисъл, че сред предприятията в затруднение по смисъла на Насоките за оздравяване и реструктуриране се разграничават две подкатегории предприятия съобразно риска при тях от неизпълнение. Това е още по-видно в текста на обжалваното решение на испански език — единственият автентичен текст — където в съображение 80 се споменава липсата на „положение на тежка криза“ (situación de crisis grave), при което прилагателното „тежка“ квалифицира съществителното „криза“ и разграничава по-отчетливо положението, визирано в съображение 80, от визираното в съображения 74 и 77 от обжалваното решение, като се посочва наличието на категория предприятия в затруднение по смисъла на Насоките за оздравяване и реструктуриране, които не са в положение на тежка криза по смисъла на точка 4.1, буква а) от Известието относно гаранциите.
- 129 Освен това, обратно на поддържаното от Комисията, от точка 3.3 от Известието относно гаранциите не следва, че няма пазарна цена за гаранциите, предоставени на предприятие в затруднение. Всъщност цитираната точка се отнася до режима на опростена оценка, който по изключение се прилага спрямо малките и средни предприятия и в нея просто се посочва, че този режим не се прилага към предприятията с рейтинг ССС/Саа или по-нисък.
- 130 Независимо от установените в точка 126 по-горе пропуски в частта от обжалваното решение относно установяването на наличието на помощ, действително в съображение 93 при количественото определяне на спорната помощ Комисията прави по-задълбочен анализ. Комисията не проверява дали е налице съответна референтна гаранционна премия, предлагана на финансовите пазари, но изключва съществуването на пазарна цена на подобен негарантиран заем (вж. т. 123 по-горе) „поради ограничения брой на подобни сделки на пазара“, който не дава възможност за „съдържателно сравнение“. Ето защо, в съответствие с точка 4.2 от Известието относно гаранциите тя използва референтния лихвен процент, приложим съгласно Съобщението относно референтните лихвени проценти (вж. т. 123 по-горе), като го сравнява с общия финансов разход за гарантирания заем, включващ лихвения процент по заема и гаранционната премия. Накрая, Комисията отчита отдаването в залог на акциите на

жалбоподателя и заключава, че стойността на този залог е почти нулева, и следователно няма отражение върху референтния лихвен процент, който трябва да бъде възприет в настоящия случай.

- 131 Досежно в частност констатацията, че нямало достатъчен брой подобни сделки, които да позволят да се направи съдържателно сравнение, в рамките на процесуално-организационните действия Общият съд отправи въпрос до Комисията, за да узнае естеството и обхвата на проведените от нея разследвания, за да стигне до този извод. В отговор Комисията най-напред посочи — що се отнася до евентуалната референтна гаранционна премия — че финансовите институции не подкрепят толкова рисковани операции като поемането на ролята на гарант за предприятия с рейтинг ССС и че в административната преписка нищо не сочи обратното. По-нататък, по отношение на евентуалната пазарна цена на сходен негарантиран заем Комисията изтъква, че административното разследване не е дало никаква информация за лихвените проценти по заеми, предоставени при сходни обстоятелства. Запитана отново по този пункт в съдебното заседание, Комисията препрати към съдържанието на решението за започване на официалната процедура по разследване, в което изразява съмненията си дали съществува пазарна цена за сделка от този род.
- 132 От предходното следва, първо, че Комисията не е проверила дали е налице „съответна референтна гаранционна премия, предлагана на финансовите пазари“, като е презумирала, че няма финансова институция, която би била гарант на предприятие в затруднение, и второ, че Комисията е сметнала, че е изпълнила задълженията си за разследване, свързани с наличието на пазарна цена на подобен негарантиран заем, като е изразила съмненията си в тази насока в решението за започване на официалната процедура по разследване.
- 133 Както бе припомнено в точка 123 по-горе, точка 3.2, буква г) и точка 4.2 от Известието относно гаранциите обаче изискват предварително да се потърси евентуална пазарна цена — или на гаранцията, или на обуславящия я заем — от гледна точка на която да се сравнят условията по спорната сделка. Както бе отбелязано в точка 127 по-горе, цитираното известие не предвижда обща презумпция, че в случаите на предприятие в затруднение не може да има пазарна цена.
- 134 Ето защо, като е презумирала, че няма финансова институция, която би била гарант на предприятие в затруднение, а оттук и че на пазара не е била предложена съответна референтна гаранционна премия, Комисията е нарушила Известието относно гаранциите, от което е обвързана (вж. в този смисъл решение от 11 септември 2008 г., Германия и др./Kronofrance, С-75/05 Р и С-80/05 Р, ЕУ:С:2008:482, т. 60 и 61 и цитираната съдебна практика). По същите причини тя не е изпълнила и задължението си да направи обща преценка, като вземе предвид всяко релевантно за случая доказателство, което ѝ позволява да определи дали жалбоподателят явно не би получил подобни облекчения от частен оператор (вж. в този смисъл решение от 24 януари 2013 г., Frucona Košice/Комисия, С-73/11 Р, ЕУ:С:2013:32, т. 73).
- 135 Също така следва да се приеме, че в съображение 93 от обжалваното решение Комисията неправилно е изключила наличието на пазарна цена на подобен негарантиран заем „поради ограничения брой на подобни сделки на пазара“, тъй като от отговорите, дадени от Комисията в хода на настоящото производство (вж. т. 131 по-горе), се вижда, че тази констатация не е подкрепена в достатъчна степен от правна гледна точка.
- 136 В тази насока тежестта за доказване, че условията за прилагане на критерия за частния оператор са изпълнени, се носи от Комисията, която следва да поиска всички релевантни данни в административното производство (вж. в този смисъл решения от 21 март 2013 г., Комисия/Buczek Automotive, С-405/11 Р, непубликувано, ЕУ:С:2013:186, т. 33 и 34 и от 20 септември 2017 г., Комисия/Frucona Košice, С-300/16 Р, ЕУ:С:2017:706, т. 24). В допълнение, Комисията не може да обоснове решението си с довода, че представената ѝ в административното производство информация е откъслечна, доколкото не е упражнила всички

правомощия, с които разполага, за да получи необходимата информация (вж. в този смисъл решение от 13 април 1994 г., Германия и Pleuger Worthington/Комисия, С-324/90 и С-342/90, ЕУ:С:1994:129, т. 29). Това в още по-голяма степен се отнася за случаите, когато в основата на обжалваното решение стои не непредставянето на доказателства, които Комисията е поискала от съответната държава членка, а констатацията, че частен оператор не би действал по същия начин като органите на въпросната държава членка, която констатация предполага, че при изготвянето на решението си Комисията е разполагала с всички необходими релевантни данни (вж. в този смисъл решение от 21 март 2013 г., Комисия/Buczek Automotive, С-405/11 Р, непубликувано, ЕУ:С:2013:186, т. 35).

- 137 В решението за започване на официалната процедура по разследване обаче Комисията просто е изразила съмненията си, че съществуват подобни сделки, без да е поискала от съответната държава членка или от други източници — а е имала такова правомощие след започването на официалната процедура — данни за наличието на заеми, подобни на обуславящия спорната сделка заем. Освен това Комисията не изтъква никакви други получени в административното производство данни, които биха подкрепили твърденията ѝ, че няма достатъчен брой подобни сделки.
- 138 С оглед на предходното се налага изводът, че като е констатирала, от една страна, че на пазара не е била предлагана никаква съответна референтна гаранционна премия, и от друга, че не е имало пазарна цена за подобен негарантиран заем, Комисията е допуснала явна грешка в преценката. Ето защо третата част от първото основание трябва да бъде уважена.

– Извод относно първото основание и относно обхвата на отмяната

- 139 Според Общия съд твърдението, че третата част от настоящото основание е налице, е основателно, и следователно това основание е налице.
- 140 Освен това съгласно точка 50 по-горе твърдението, че настоящото основание е налице, е допустимо само доколкото то се отнася до мярка 1. Ето защо основателността на твърдението за наличието на настоящото основание, която бе проверена, а след това установена от Общия съд, визира само един конкретен аспект на обжалвания акт, а именно мярка 1.
- 141 Ето защо при това положение останалите основания, изложени в жалбата, ще бъдат разгледани само доколкото се отнасят до мярка 4.

По шестото основание, с което се твърди грешка при идентифицирането на получателя на твърдяната помощ

- 142 Жалбоподателят упреква Комисията, че нито е направила извод, че Bankia е единственият реален бенефициер на мерки 1 и 4, нито пък е анализирала този аспект в обжалваното решение. В писмената си реплика жалбоподателят посочва, че Bankia най-малкото би могло да се счита за косвен съполучател на разглежданите помощи.
- 143 В тази насока жалбоподателят изтъква икономическия интерес на Bankia от осъществяването на заемната сделка, която е в основата на разглежданите мерки. Той също така посочва влиянието, което Bankia е придобила с тази сделка върху Fundación Valencia и косвено върху него. Предоставянето в залог на Bankia на акции на жалбоподателя, притежавани от Fundación Valencia, освен това ѝ осигурило право на вето върху всякакъв план за последващо прехвърляне на акциите на клуба. Свидетелство за това било участието на Bankia в преговорите за изкупуването през 2014 г. на жалбоподателя от Meriton (вж. съображения 24—28 от обжалваното решение), по-специално за да защити финансовите си интереси, предвид на факта, че е главният кредитор на клуба.

- 144 В писмената реплика жалбоподателят отбелязва, че дори да се предположи, че направената от Комисията преценка на стойността на залога е правилна, то мерки 1 и 4 са ограничили риска му от несъстоятелност и произтичащия оттук риск за Bankia, главния му кредитор.
- 145 Накрая, жалбоподателят отрича, че продажбата му през 2014 г. е довела до прехвърляне на съдържащите се в мерки 1 и 4 помощи на новия мажоритарен акционер, Meriton. Така, жалбоподателят изтъква, че след като приобретателят е придобил предприятието получател на помощта на пазарна цена, то Fundación Valencia, в качеството на продавач, или Bankia трябва да се счита за реалния получател на помощта.
- 146 Като начало следва да се припомни, че доводите на жалбоподателя в подкрепа на настоящото основание се разглеждат само доколкото се отнасят до бенефициера на мярка 4 (вж. т. 141 по-горе).
- 147 В шестото си основание жалбоподателят най-напред поддържа по същество, че бенефициерът на мярка 4 е Bankia — или като единствен, или като събенефициер на мярката (първа част). Жалбоподателят поддържа по-нататък, че предвид на продажбата му през 2014 г. на пазарна цена, помощта била прехвърлена на продавача, в случая Fundación Valencia, или на Bankia, съвместно с тази фондация или само на Bankia, а не на Meriton (втора част).
- 148 На този етап е уместно да се разгледа първата част от основанието, която се отнася до самоличността на получателя към датата на предоставяне на помощта. Втората част, предмет на която е евентуалното прехвърляне на помощта едновременно с препродажбата на жалбоподателя, ще трябва да бъде разгледана, ако е необходимо, едва на по-късен етап, за да се установи от кое предприятие трябва да бъде възстановена помощта. Впрочем доводът, вече изложен от жалбоподателя по време на административната фаза на производството, е разгледан също на този етап в обжалваното решение (вж. съображения 129 и 130 от обжалваното решение).
- 149 В настоящия случай от съображения 6—8 от обжалваното решение следва, че мярка 1 се състои в гаранция, предоставена с цел да покрие заем, с който трябва да се финансира увеличение на капитала на жалбоподателя. От съображение 12 личи, че мярка 4 трябва да увеличи така предоставената гаранция, за да се покрие допълнителна кредитна линия, която е предвидена за плащането на главницата, на лихвите и на разходите, възникнали поради неплащането на дължимите лихви съобразно първоначално уговорения график в рамките на въпросния заем.
- 150 В тази насока следва да се отбележи, че член 107 ДФЕС забранява всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, независимо дали свързаните с помощите предимства са предоставени пряко или непряко (решение от 4 март 2009 г., Италия/Комисия, T-424/05, непубликувано, EU:T:2009:49, т. 108). Така Комисията може да отчете предназначението, за което евентуално е взето решение към момента на предоставяне на мярката, за да установи получателя на дадена помощ. В подобна хипотеза е възможно получателят да не е лицето, договорило гарантирания заем (вж. в този смисъл решение от 3 юли 2003 г., Белгия/Комисия, C-457/00, EU:C:2003:387, т. 56 и 57). В крайна сметка за да се определи получателят на държавната помощ, е необходимо да се установят предприятията, които реално са разполагали с нея (решение от 3 юли 2003 г., Белгия/Комисия, C-457/00, EU:C:2003:387, т. 55).
- 151 В настоящия случай Комисията констатира в съображения 7 и 68 от обжалваното решение, че целта на предоставената от IVF гаранция, видно от решението на IVF да предостави споменатата гаранция, е да се гарантира заем на Fundación Valencia, с който трябва да се финансира само увеличението на капитала на жалбоподателя. В тази насока жалбоподателят не отрича, че предоставената от IVF гаранция намира приложение само ако гарантираният заем бъде използван за упоменатите в решението за предоставяне на гаранцията цели, а именно участието

в увеличението на капитала на жалбоподателя. Освен това е безспорно, че получените с гарантирания заем суми действително са били заделени за рекапитализацията на жалбоподателя.

- 152 Конкретно по отношение на мярка 4, от обжалваното решение е видно — и не е оспорено от жалбоподателя — че единствената ѝ цел е да позволи на Fundación Valencia да продължи да изпълнява задълженията си по първоначално уговорения заем. Всъщност единствената цел на последния заем е да даде възможност на Fundación Valencia да участва в решеното от жалбоподателя увеличение на капитала, както бе припомнено в точка 151 по-горе.
- 153 Следователно Комисията правилно е приела, че жалбоподателят е бенефициер на мярка 4.
- 154 Този извод не се поставя под въпрос от останалите доводи на жалбоподателя.
- 155 Първо, сам по себе си фактът, че Bankia може да бъде „събенефициер“ или косвен бенефициер на съответната мярка, не поставя под въпрос констатацията, че жалбоподателят също се е ползвал от тази мярка. Както правилно отбелязва жалбоподателят в писмените си изявления, една и съща мярка може да облагодетелства пряко дадено предприятие, а друго — непряко (вж. в този смисъл решение от 13 юни 2002 г., Нидерландия/Комисия, С-382/99, ЕУ:С:2002:363, т. 61 и 62). Ето защо доводите, с които жалбоподателят се стреми да докаже, че Bankia се е ползвала непряко от предоставянето на мярка 4, трябва да се отхвърлят като ирелевантни.
- 156 Във всеки случай се налага изводът, че нито от условията на отпускане на гарантирания заем, нито от условията за неговото увеличение през 2010 г. следва, че той е бил предназначен за връщането на кредитите, които жалбоподателят е уговорил по-рано с Bankia. Обратно на поддържаното от жалбоподателя, оттук следва, че гаранцията на IVF не е довела непременно до намаляване на риска, поет от Bankia за вече наличните вземания.
- 157 Второ, жалбоподателят не е доказал, че възнаграждението, което следва от гарантирания заем — плащането на главницата и лихвите — може да съдържа в себе си елемент на помощ, защото той твърди просто, че приложената лихва, най-малко 6 %, е „висока“.
- 158 Трето, влиянието, което се твърди, че Bankia е придобила върху жалбоподателя и върху процеса на последващата препродажба на акциите му, е независимо от условията на предоставяне на мерки 1 и 4. В тази насока нито от решението на IVF да предостави гаранцията, нито от сключеното на 5 ноември 2009 г. гаранционно споразумение, изменено на 10 ноември 2010 г., следва, че за предоставянето на спорната гаранция Bankia е трябвало да получи широк контрол върху дейността на жалбоподателя. В допълнение, жалбоподателят изобщо не е доказал, че такова влияние само по себе си може да бъде предимство, което попада в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС, нито пък е представил данни, с които може да се докаже, че е налице насрещна престация, непропорционална на отпуснатия на Fundación Valencia заем.
- 159 Ето защо първата част от шестото основание трябва да бъде отхвърлена.

По второто основание, с което се твърди явна грешка в преценката при разглеждането на съвместимостта на твърдените помощи

- 160 Доводите на жалбоподателя в подкрепа на настоящото основание, които са възпроизведени по-нататък, ще бъдат разгледани само доколкото се отнасят до съвместимостта на мярка 4.
- 161 Жалбоподателят посочва най-напред, че условието за еднократността на помощта, залегнало в точка 3.3 от Насоките за оздравяване и реструктуриране, не е нарушено, защото той не се е ползвал от мярка 4, доколкото не е получил никаква сума в резултат от нейното приемане.

Освен това към датата на приемане на споменатата мярка положението на жалбоподателя било значително подобро. Накрая, според жалбоподателя с оглед на предходните решения на Комисията и на утвърдената от нея рамка, както и на практиката на Съда, следва да се приеме, че мерки 1 и 4 представляват една-единствена намеса, част от единна стратегия за реструктуриране, което дава основание да се приложи изключението по точка 73 от Насоките за оздравяване и реструктуриране в случай на изключителни и непредвидими обстоятелства, за които дружеството не носи отговорност.

- 162 В настоящия случай Комисията отбелязва в съображение 124 от обжалваното решение, че принципът на еднократност, съгласно който предприятието, вече ползвало помощ за оздравяване или реструктуриране през последните десет години, не може да получи нова помощ за оздравяване или реструктуриране, не е бил спазен в рамките на мярка 4. В същото съображение Комисията отхвърля доводите на Кралство Испания, че мерки 1 и 4 представляват една и съща мярка за помощ, защото мярка 4 не е била нито предвидена, нито планирана към момента на предоставяне на мярка 1, а за нея е взето решение *ad hoc*, за да се покрие неплащането на лихвите по гарантирания заем, дължими на 26 август 2010 г. Също така, в съображение 98 от обжалваното решение Комисията уточнява, че в административното производство нито Кралство Испания, нито заинтересованите страни са представили мнения, отнасящи се конкретно до съвместимостта на мярка 4. Те по-специално не са твърдели, че към момента на предоставяне на мярка 4 е бил представен или изменен план за реструктуриране.
- 163 Общият съд отбелязва най-напред, че в постановката, от която изхожда констатацията в съображение 124 от обжалваното решение, че мярка 4 нарушава принципа на еднократност, са налице грешки, защото прегледът на първото основание показва, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е квалифицирала мярка 1 като държавна помощ (вж. т. 138 по-горе). Ето защо изтъкването на принципа на еднократност не може да е пречка мярка 4 да се счита за съвместима с член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.
- 164 След това припомняне, същевременно следва да се подчертае, че съгласно постоянната съдебна практика за да бъдат обявени за съвместими с член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, помощите за предприятия в затруднено положение трябва да бъдат свързани с план за реструктуриране, предназначен да намали или преориентира дейностите им (вж. решения от 22 март 2001 г., Франция/Комисия, С-17/99, ЕУ:С:2001:178, т. 45, от 11 юни 2009 г., АСЕА/Комисия, Т-297/02, ЕУ:Т:2009:189, т. 137 и от 11 юни 2009 г., ASM Brescia/Комисия, Т-189/03, ЕУ:Т:2009:193, т. 116; вж. в този смисъл и решение от 11 юни 2009 г., АЕМ/Комисия, Т-301/02, ЕУ:Т:2009:191, т. 141).
- 165 На първо място, от факта, че жалбоподателят не е оспорил валидно квалификацията на мярка 4 като държавна помощ (вж. т. 50 по-горе), за Общия съд се налага изводът, че не са предмет на спор нито тази квалификация, нито констатациите, които я подкрепят в обжалваното решение. Ето защо при разглеждането на настоящото основание следва да се изходи от постановката, че мярка 4 е държавна помощ, която ползва предприятие в затруднение.
- 166 На второ място, от обжалваното решение следва — без да е оспорено от жалбоподателя — че при предоставянето на мярка 4 изобщо не е бил изготвен план за реструктуриране (вж. т. 162 по-горе).
- 167 Подобно на Кралство Испания в административното производство, обаче жалбоподателят твърди, че мерки 1 и 4 представляват една-единствена намеса, част от единна стратегия за реструктуриране. Въпреки че това твърдение понастоящем е безпредметно, понеже цели да постави под въпрос факта, че приемането на мярка 4 нарушава принципа на еднократност — както бе посочено в точка 163 по-горе, констатацията за това нарушаване изхожда от неправилна постановка — то продължава да е релевантно за преценката дали мярка 4 може да се смята за част от изпълнението на план за реструктуриране, в настоящия случай — плана за жизнеспособност, изготвен през май 2009 г.

- 168 В това отношение Съдът вече е постановил, че не може да се изключи възможността няколко последователно приети от държавата мерки да бъдат разгледани като една-единствена мярка за целите на прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС. Такъв може да бъде по-конкретно случаят, когато някои последователни мерки са така тясно свързани от гледна точка на тяхната хронология и цел и положението на предприятието към момента на приемането на тези мерки, че е невъзможно да бъдат отделени една от друга (решение от 4 юни 2015 г., Комисия/ MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, т. 97).
- 169 В случая най-напред се налага изводът, че мерки 1 и 4 не са били приети едновременно, тъй като между предоставянето на двете гаранции е изминала над една година. Освен това жалбоподателят не отрича, че увеличението на гаранцията, за което е взето решение в рамките на мярка 4, не е било предвидено при предоставянето на мярка 1 и не е попадало в обхвата на плана за жизнеспособност от май 2009 г. Също така се налага изводът, че мярка 4 е била приета, за да покрие финансовите последици от неплащане, дължащо се на Fundación Valencia, на един от падежите на гарантирания заем. Действително, в тази насока има връзка между целта Fundación Valencia да може да се справи с финансовите последици от това неплащане и първоначалната цел жалбоподателят да получи нови капитали, доколкото неплащането е в контекста на погасяване на заем, отпуснат за да се финансира този приток на свежи капитали. Както отбелязва самият жалбоподател обаче, същевременно целта на мярка 4 е различна от тази на мярка 1, тъй като тя е предвидена преди всичко да покрие плащането от Fundación Valencia на главницата, лихвите и разходите, произтичащи от въпросното неплащане, което пък според жалбоподателя следвало от факта, че Fundación Valencia не била в състояние да продаде навреме пакет акции на жалбоподателя. Накрая, по отношение на положението на жалбоподателя към момента на процесните мерки следва да се отчита фактът, че към датата на предоставяне на мярка 4 капиталът вече е бил увеличен, в резултат от което финансовото положение на жалбоподателя на тази дата е било различно от положението му към датата на предоставяне на мярка 1.
- 170 Следователно не са допуснати грешки в преценката на Комисията, че мерки 1 и 4 няма как да се считат за една и съща намеса.
- 171 Ето защо констатацията, че мярка 4 не е била свързана с план за реструктуриране, трябва да бъде потвърдена, поради което с оглед на припомнената в точка 164 по-горе съдебна практика тази мярка не може да се смята за съвместима с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.
- 172 Никой друг изтъкнат от жалбоподателя довод не може да опровергае този извод.
- 173 Първо, що се отнася до довода за твърдяно съществено подобряване на финансовото положение на жалбоподателя между финансовата 2008—2009 година и финансовата 2009—2010 година, следва да се препрати към констатацията в точка 50 по-горе, че оспорването от жалбоподателя на квалификацията на мярка 4 като държавна помощ е недопустимо и оттук да се приеме, че съображението в основата на тази квалификация — че към датата на предоставяне на въпросната мярка жалбоподателят е предприятие в затруднение — не може да бъде предмет на спор (вж. т. 165 по-горе). При тези условия твърдението, че финансовото му положение се е подобрило — при положение че трябва да се смята за безспорно, че той е в затруднение — е ирелевантно. Във всеки случай доводите на жалбоподателя са особено лаконични, като по същество просто препращат към финансовите показатели в съображение 15 от обжалваното решение. Ето защо тези доводи няма как да опровергаят констатацията, че към датата на предоставяне на мярка 4 той е бил предприятие в затруднение.

174 Второ, жалбоподателят изтъква, че не е получил никаква сума във връзка с увеличаването на гаранцията или новата кредитна линия, открита в рамките на мярка 4, тъй като според него от тях се ползвала Fundación Valencia. В тази насока е достатъчно да се отбележи, че доводите на жалбоподателя, с които той оспорва преценката на Комисията относно самоличността на бенефициера на мярка 4, вече бяха отхвърлени при разглеждането на шестото основание.

175 Ето защо твърдението, че второто основание е налице, трябва да се отхвърли като неоснователно.

По седмото основание, с което се твърди нарушение на принципа на недопускане на дискриминация

176 Жалбоподателят упреква Комисията, че е третира по еднакъв начин положението на три професионални футболни клуба, предмет на обжалваното решение, а съответното положение на всеки от тях било доста различно.

177 По отношение на Fundación Hércules жалбоподателят подчертава, че същата изобщо не е погасила гарантирания от IVF заем. Колкото до Fundación Elche, жалбоподателят отбелязва, че независимо от наличието на две гаранции от IVF по два отделни заема Комисията е приела, че в случая има само една мярка за помощ. Накрая, никой от другите два клуба не представил план за реструктуриране, инвестиционен план или други компенсаторни мерки по смисъла на Насоките за оздравяване и реструктуриране.

178 В допълнение, жалбоподателят сравнява обжалваното решение с Решение (ЕС) 2016/1847 на Комисията от 4 юли 2016 година относно държавна помощ SA.41612 — 2015/C (ex SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN), приведена в действие от Нидерландия в полза на професионален футболен клуб MVV в Maastricht (ОВ L 282, 2016 г., стр. 53), като настоява, че в последната преписка Комисията е идентифицирала една-единствена мярка, въпреки че съответните публични органи са били приели няколко мерки. Жалбоподателят изхожда и от различията по двете преписки при използването на квалификацията за малко и средно предприятие, както и от прилагането на критериите за съвместимост, прогласени в Насоките за оздравяване и реструктуриране.

179 Като начало следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика принципът на равно третиране и на недопускане на дискриминация изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. решение от 14 април 2005 г., Белгия/Комисия, C-110/03, EU:C:2005:223, т. 71 и цитираната съдебна практика).

180 С настоящото основание жалбоподателят упреква Комисията, от една страна, че е нарушила принципа на недопускане на дискриминация, тъй като с отделно решение е разрешила помощта, отпусната на нидерландския футболен клуб MVV, а е забранила отпуснатите на жалбоподателя, твърди се, при същите условия, помощи, и от друга, е нарушила същия принцип, тъй като е третира по еднакво различните положения, в които се намират трите клуба, предмет на обжалваното решение.

181 На първо място, по отношение на дискриминацията, която следвала от различното третиране на жалбоподателя в обжалваното решение и на клуба MVV в цитираното в точка 178 по-горе решение, следва да се отбележи, че законосъобразността на решение на Комисията, с което се установява, че дадена нова помощ не отговаря на условията за прилагане на дерогацията по член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, е необходимо да се преценява през призмата само на тази разпоредба, а не на практиката на Комисията в предходните ѝ решения. Понятието за държавна помощ, както и необходимите условия да се възстанови жизнеспособността на бенефициера

отговарят на обективно положение, което се преценява към датата, на която Комисията взема решението си. Затова причините, поради които в по-ранно решение Комисията е направила различна преценка на положението, са без значение за преценката на законосъобразността на обжалваното решение (решения от 17 юли 2014 г., *Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband/Комисия*, Т-457/09, ЕУ:Т:2014:683, т. 368 и от 11 декември 2014 г., *Австрия/Комисия*, Т-251/11, ЕУ:Т:2014:1060, т. 125).

- 182 Следователно жалбоподателят няма как да изхожда от извода на Комисията в цитираното в точка 178 по-горе решение, за да заключи оттам, че принципът на недопускане на дискриминация е бил нарушен. Както правилно посочва Комисията, във всеки случай клубът MVV попада в категорията на малките и средни предприятия — с оглед както на правно-организационната му форма, така и на броя на служителите му и на неговия оборот, а това го отличава от жалбоподателя, който впрочем не твърди пред Общия съд, че попада в тази категория. Всъщност сам по себе си този факт има отражение върху критериите за съвместимост, приложими съгласно Насоките за оздравяване и реструктуриране, и по-специално върху необходимостта да се предвидят компенсаторни мерки. Ето защо положението на жалбоподателя и на клуба MVV не е сходно.
- 183 На второ място, досежно дискриминацията, която произтичала от еднаквото третиране на твърдяното за различно положение на трите клуба, визирани в обжалваното решение, следва да се приеме за установено, че представените от жалбоподателя данни не могат да създадат различие, което да е пречка положението на трите клуба да бъде третирано еднакво, и трябва да се припомни, че в настоящия случай Комисията прилага две насоки — за да докаже наличието на помощ и след това за да провери нейната съвместимост — от които тя по принцип не бива да се отклонява, тъй като иначе би нарушила именно принципа на равно третиране (вж. в този смисъл решение от 28 юни 2005 г., *Dansk Rørindustri и др./Комисия*, С-189/02 Р, С-202/02 Р, С-205/02 Р—С-208/02 Р и С-213/02 Р, ЕУ:С:2005:408, т. 211).
- 184 Така най-напред обстоятелството, че за разлика от *Fundación Valencia* *Fundación Hércules* не е погасила гарантирания заем е събитие, което е след предоставянето на разглежданата помощ. Следователно не е ставало дума за информация, налична на датата, на която IVF се ангажира да гарантира стоящия в основата заем, отпуснат на *Fundación Hércules*. В допълнение, жалбоподателят не твърди, че това обстоятелство е част от развитие, което е било предвидимо от момента на предоставяне на разглежданата гаранция. Ето защо това обстоятелство само по себе си не може да е пречка Комисията да счете съответното положение на жалбоподателя и на *Hércules Club de Fútbol, SAD* за сходно, когато прилага теста за частния оператор в условията на пазарна икономика и в съответствие с критериите, уточнени от Комисията в Известието относно гаранциите.
- 185 По-нататък, жалбоподателят не изяснява как фактът, че IVF предоставя на *Fundación Elche* две гаранции за два различни заема, е диференциращ фактор, който не допуска жалбоподателят и *Elche Club de Fútbol, SAD* да бъдат третирани еднакво.
- 186 Накрая, по отношение на проверката дали мерките, взети в полза на другите два клуба, които са визирани с обжалваното решение, са съвместими, следва да се отбележи, че Комисията със сигурност е отчетла факта, че последните нито са представили план за реструктуриране, нито са предложили компенсаторни мерки, както това явно личи от съображения 113 и 118 от обжалваното решение, в които е констатирано, че двата клуба не са спазили условията, установени в точки 34 и 38 от Насоките за оздравяване и реструктуриране. Същевременно са били отчетени фактите относно жалбоподателя, за да се направи извод, че поради тяхната недостатъчност — а не поради пропуск да бъдат представени такива — споменатите условия не са изпълнени и по отношение на него. Ето защо обстоятелството, че наблюдаваните различия между положението на жалбоподателя и на другите два разглеждани клуба в крайна сметка са довели до еднакво третиране, е обективно оправдано.

187 От изложеното дотук следва, че седмото основание трябва да се отхвърли.

По третото основание, с което се твърди явна грешка в преценката при изчисляването на размера на помощта

188 Жалбоподателят, подпомаган от Кралство Испания, упреква Комисията, че не е оценила правилно стойността на насрещните гаранции, предложени от Fundació Valencia на IVF. Така той твърди, че равнището, като обезпечение, на държаните от посочената фондация негови акции е било поне „нормално“ съгласно класификацията в Съобщението относно референтните лихвени проценти, а това svelo размера на помощите, които трябва да бъдат върнати, до под шест милиона евро. В писмената реплика жалбоподателят изтъква, от една страна, платената покупна цена от другите частни лица, записали акции при увеличаването на капитала му през 2009 г., и от друга, направената му оценка от консултантите, които той е упълномощил за целите на настоящото производство, по т.нар. метод на „кратните“ въз основа на извадка на клубове, представени като сходни. Той добавя, че дори да се предположи, че тези акции трябва да бъдат оценени изключително въз основа на финансовите му отчети, следва да се отчете капиталовият принос на Fundació Valencia. Жалбоподателят също така се позовава на няколко отлагателни условия, предвидени в гаранционното споразумение, които трябва да дадат известни допълнителни гаранции на IVF.

189 Според Комисията няма никакви данни, представени от жалбоподателя, които да поставят под въпрос констатациите в съображение 93 от обжалваното решение, предвид на наличната информация в административното производство. В тази насока тя смята, че стойността на въпросните акции е станала практически нулева поради загубите на клуба. Тя добавя, че те са щели да имат стойност само ако жалбоподателят не е бил в затруднение или ако е имал надеждни перспективи за възстановяване. Цената, платена от частните акционери при увеличаването на капитала през 2009 г., била ирелевантна, предвид на контекста на записването на акции и на това кои вероятно са лицата, записали акции. Във всеки случай според Комисията няма вероятност акциите на жалбоподателя, дори да се предположи, че стойността им не е нулева, да покриват поне 40 % от заема, както изисква Съобщението относно референтните лихвени проценти, за да има обезпечението „нормално“ равнище. Комисията също така поддържа, че евентуално е необходимо от стойността на тези акции да се приспадне стойността на активите на жалбоподателя, вече дадени като гаранция по заеми, отпуснати му преди увеличаването на капитала.

190 В настоящия случай Комисията посочва следното в съображение 93 от обжалваното решение, що се отнася до акциите на жалбоподателя, дадени в залог на IVF:

„[Спорният] заем е бил секюритизиран със залог върху придобитите акции в[ъв] [Valencia CF]. Въпреки това [Valencia CF] се намира[ше] в затруднено положение, т.е. [...] извършва[ше] операции, които водеха до загуби, и не беше приет план за жизнеспособност, за да се докаже, че тези операции ще започнат да генерират печалби за [неговите] акционери. Следователно загубите на [Valencia CF] са били включени в стойността на [неговите собствени] акции[...], като по този начин стойността на тези акции като обезпечение по заема е била близка до нула“.

191 В настоящото основание жалбоподателят оспорва изводите на Комисията за стойността на насрещната гаранция, предложена от Fundació Valencia чрез предоставянето в залог на неговите акции, като изтъква, че какъвто и да е възприетият метод за оценка, равнището на дадените в залог акции е поне „нормално“ по смисъла на Съобщението относно референтните лихвени проценти. Трите метода на оценка, визирани от жалбоподателя в писмените му изявления, се базират, първият, на сравнение с покупната цена, платена от частните записали

акции лица през 2009 г., вторият, на прилагането на т.нар. метод на кратните, въз основа на извадка на клубове, представени като сходни, и третият, на оценката на финансовото му положение.

- 192 Най-напред следва да се разгледат критиките на жалбоподателя срещу метода на оценка на акциите му, възприет от Комисията в обжалваното решение, който почива на оценка на финансовото му положение (вж. т. 190 по-горе).
- 193 В тази насока естеството на контрола, упражняван от Общия съд върху направената от Комисията преценка на стойността на дадена насрещна гаранция при изчисляването на точния размер на помощта, съвпада с припомнения в точка 59 по-горе.
- 194 От друга страна, не е необходимо произнасяне по субсидиарния довод на Комисията, че няма вероятност разглежданите акции да покриват поне 40 % от заема, защото обжалваното решение се основава не на това съображение, а на извода, че абсолютната стойност на акциите е „близка до нула“. Всъщност съгласно постоянната съдебна практика решението трябва да е достатъчно само по себе си и мотивите към него не могат да произтичат от дадени впоследствие обяснения, когато то вече се обжалва пред съда на Съюза (решения от 12 декември 1996 г., Rendo и др./Комисия, T-16/91, EU:T:1996:189, т. 45; от 12 септември 2007 г., Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Комисия, T-68/03, EU:T:2007:253, т. 254 и от 16 септември 2013 г., Wabco Europe и др./Комисия, T-380/10, EU:T:2013:449, т. 107).
- 195 На следващо място е уместно да се напомни, че критиките на жалбоподателя се съсредоточават върху твърдяната за неправилна преценка на Комисията относно отражението на увеличението на капитала през 2009 г. в размер на 92,4 милиона евро върху финансовото му положение, а оттам и върху стойността на неговите акции.
- 196 Като начало следва да се припомни, че Общият съд разглежда доводите на жалбоподателя само доколкото те се отнасят до мярка 4 (вж. т. 141 по-горе). Към датата, на която е предоставена споменатата мярка, 10 ноември 2010 г., решението за увеличаване на капитала през 2009 г. вече е било взето, а новите издадени акции — записани. Тези събития са отразени във финансовите отчети на жалбоподателя за финансовата 2009/2010 година и възпроизведени в съображение 15 от обжалваното решение, от което следва, че към датата на приключване на тази финансова година дружественият му капитал е нараснал спрямо предходната финансова година с 9,2 до 101,7 милиона евро, а собственият му капитал от - 33,3 става 57,3 милиона евро. От друга страна, печалбата му преди облагане от - 59,2 става 17,9 милиона евро.
- 197 От предходните констатации следва да се заключи, че твърдението на Комисията, направено в съображение 93 от обжалваното решение и възпроизведено в точка 190 по-горе, че операциите на жалбоподателя са водели до загуби, е невярно, защото тъкмо през финансовата година, непосредствено предхождаща предоставянето на мярка 4, са налице печалби.
- 198 От друга страна, при приключването на финансовата 2009/2010 година собственият капитал на жалбоподателя е бил значителен, според обжалваното решение от порядъка на 57,3 милиона евро. В отговор на въпрос на Общия съд, отправен в рамките на процесуално-организационните действия, Комисията поддържа, че към датата на предоставяне на мярка 4 „задълженията на клуба са били по-големи от активите му“. Доколкото с това Комисията има предвид, че дългът на клуба надвишава съвкупните му активи, следва да се констатира, че въпросното твърдение не е подкрепено по никакъв начин и е опровергано от самата Комисия, която призна в съдебното заседание, че към посочената дата нетното имущество на жалбоподателя е положителна величина. Пак в рамките на отговора Комисията твърди, че регистрираните през финансовата 2008/2009 година загуби представляват две трети от размера на увеличението на капитала през 2009 г., а установеният в края на същата финансова година собствен капитал, който е отрицателна величина, съответства на около една трета от въпросния размер. Трябва

обаче да се отбележи, че изложеното твърдение не поставя под въпрос констатацията, че в края на последната финансова година, приключена преди да бъде предоставена мярка 4, собственият капитал на жалбоподателя е 57,3 милиона евро.

- 199 В съдебното заседание Комисията наблегна на факта, че жалбоподателят извършва „сделки на загуба“, на липсата на надежден план за реструктуриране и — дори да се предположи, че може да се изхожда от такъв план — на факта, че във всеки случай през първите четири години изпълнението на въпросния план предвижда реализирането на загуби, като всичко това дава основание да се счита, че акциите на жалбоподателя имат близка до нулата стойност. Следва да се припомни, че всъщност през финансовата година, приключена преди да бъде предоставена мярка 4, са налице печалби, което, от една страна, обезсилва твърдението на Комисията, че жалбоподателят извършва само „сделки на загуба“, а от друга — намалява относимостта на предвижданията, направени по-рано в рамките на плана за жизнеспособност от 2009 г.
- 200 Накрая, от съображение 76 от обжалваното решение следва, че квалифицирането на жалбоподателя към момента, когато е предоставена мярка 4, като предприятие в затруднение, почива на по-ограничени индиции от възприетите от Комисията към датата на предоставяне на мярка 1, което впрочем я е накарало да приложи към първата само залегналите в точка 11 от Насоките за оздравяване и реструктуриране критерии, докато тя е приела, че спрямо втората приложение намират и точка 10, и точка 11 от тези насоки (вж. т. 64 и 65 по-горе). Така, докато Комисията изхожда от наличието на загуби, от намаляването на оборота, от собствения капитал — отрицателна величина и от равнището на задлъжнялост на жалбоподателя, за да заключи, че към датата на предоставяне на мярка 1 той е в затруднение, единствено последният фактор и „почти нулевите печалби“ подкрепят извода на Комисията за положението на жалбоподателя към момента, когато е предоставена мярка 4.
- 201 С оглед на предходното следва да се приеме, че данните, на които се основават изводите на Комисията в съображение 93 от обжалваното решение относно „близката до нула“ стойност на акциите на жалбоподателя към момента на предоставяне на мярка 4, са отчасти неточни, тъй като през финансовата година, която предхожда предоставянето на мярка 4, са налице печалби. Също така следва да се приеме, че с извода си в съображение 93, по общи за мерки 1 и 4 съображения, за „близката до нула“ стойност на акциите на жалбоподателя, и то без да отчита релевантни фактори като съществуването на значителен собствен капитал и реализирането на печалба преди облагане с данък през финансовата година, която предхожда предоставянето на мярка 4, Комисията е допуснала явна грешка в преценката.
- 202 Доводът на Комисията, че от стойността на акциите на жалбоподателя трябва да се приспадне стойността на неговите активи, вече дадени като гаранция по отпуснати му по-рано заеми, няма как да опровергае този извод. Първо, следва да се отбележи, че това е мотив, нов спрямо съдържащите се в обжалваното решение, който като такъв не може да запълни установените по-горе празноти в това решение (вж. съдебната практика, припомнена в т. 194 по-горе). Второ, във всеки случай Комисията не е изяснила защо е нужно да се направи толкова тясна връзка между стойността на активите на жалбоподателя, дадени като гаранция, и стойността на дадените в залог акции. Трето, заемите, които са придружени от такива гаранции, вече се предполага, че са отчетени във финансовата информация за жалбоподателя, която е възпроизведена в съображение 15 от обжалваното решение и от която Комисията изхожда, за да направи извода си за стойността на разглежданите акции.
- 203 Ето защо, и без да е необходимо да се разглеждат останалите доводи на жалбоподателя, следва да се приеме, че третото основание е налице, тъй като преценката на Комисията за стойността на дадените му в залог акции се основава на материална неточност и в нея са допуснати явни грешки.

- 204 С оглед на този извод и в интерес на процесуалната икономия, няма нужда да се разглеждат четвъртото и петото основание, както и втората част от шестото основание, които се отнасят до последващ етап на анализа и предполагат, че характеристиките на спорната гаранция са били правилно установени.
- 205 От друга страна, от третото основание следва, че то се отнася единствено до изчисляването на размера на разглежданата мярка за помощ, а не до самото съществуване на тази помощ, но същевременно трябва да се отбележи, че установената от Общия съд явна неправилност на преценката на Комисията относно стойността на насрещната гаранция, предложена на IVF, може да има отражение върху квалификацията на разглежданата мярка като държавна помощ, предвид изискването да е налице предимство. Всъщност няма как да се изключи, че преразглеждането от Комисията на стойността на предложената насрещна гаранция може да я доведе до нова преценка на характера на мярка 4 на държавна помощ. В тази насока определянето на стойността на акциите на жалбоподателя, дадени в залог, има основополагащо значение в общата структура на обжалваното решение (вж. по аналогия решение от 15 юни 2005 г., *Corsica Ferries France*/Комисия, T-349/03, EU:T:2005:221, т. 319 и 320).
- 206 Ето защо обжалваното решение трябва да се отмени, доколкото се отнася до мерки 1 и 4, предоставени на жалбоподателя.

По съдебните разноски

- 207 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да понесе направените от нея съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя, включително направените в рамките на обезпечителното производство пред Общия съд, в съответствие с искането на жалбоподателя.
- 208 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки и институциите, които са встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Ето защо Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

- 1) **Отменя Решение (ЕС) 2017/365 на Комисията от 4 юли 2016 година относно държав[н]а помощ SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), приведена в действие от Испания в полза на Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva и Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, в частта му, отнасяща се до Valencia Club de Fútbol, SAD.**
- 2) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Valencia Club de Fútbol, включително направените в обезпечителното производство пред Общия съд.**
- 3) **Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.**

Kanninen

Szwarcz

Iliopoulos

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 март 2020 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелствата по спора	2
Производство и искания на страните	3
От правна страна	5
По допустимостта на жалбата, доколкото тя препраща към приложение А.2	5
По допустимостта на доводите, развити в приложение А.2	5
По допустимостта на твърдението за наличието на осмото основание, с което се твърди неизпълнение на задължението за мотивиране	6
По същество	6
По първото основание, с което по същество се твърдят явни грешки в преценката при идентифицирането на наличие на предимство	7
– По обхвата на първото основание и допустимостта на твърдението, че то е налице, доколкото се отнася до мярка 4	7
– По първата част, с която се твърди явна грешка на Комисията, тъй като тя квалифицирала жалбоподателя като предприятие в затруднение	8
– По втората част, с която се твърди явна грешка на Комисията, тъй като тя приела, че мярка 1 покрива над 80 % от стоящия в основата заем	17
– По третата част, с която се твърди явна грешка на Комисията, тъй като тя приела, че мярка 1 не е била предоставена по пазарна цена	18
– Извод относно първото основание и относно обхвата на отмяната	22
По шестото основание, с което се твърди грешка при идентифицирането на получателя на твърдяната помощ	22
По второто основание, с което се твърди явна грешка в преценката при разглеждането на съвместимостта на твърдените помощи	24
По седмото основание, с което се твърди нарушение на принципа на недопускане на дискриминация	27
По третото основание, с което се твърди явна грешка в преценката при изчисляването на размера на помощта	29
По съдебните разноски	32